

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 667

vineri 29 iunie 1962

8 pagini 25 bani

Salut adresat cadrelor didactice de către prof. Ion Nistor,

președintele Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

La 30 iunie, o dată cu încheierea unui an de rodnică activitate pe tărîmul creșterii și educării tinerei generații, oamenii școlii — învățători, educatoare, maiștri-instructori și profesori — sînt sărbătoriți de către întregul popor muncitor cu prilejul „Zilei învățătorului”.

Însăși înscrierea în calendarul sărbătorilor poporului nostru a „Zilei învățătorului”, alături de asemenea glorioase și tradiționale sărbători cum sînt „Ziua minerului”, „Ziua ceferiștilor”, „Ziua petroliștilor”, constituie o dovadă grăitoare a stimei și respectului de care se bucură în țara noastră cadrele didactice, cărora le-a fost încredințată creșterea tinerei generații — viitorul de aur al patriei noastre socialiste.

Anul școlar 1961-62 v-a ră-mine înscris în istoria învățămîntului din țara noastră drept anul în care s-a în-făptuit sarcina trasată de Congresul al III-lea al Partidu-lui privind generalizarea învățămîntului de 7 ani și trecerea la învățămîntul general de 8 ani. La împlinirea cu un an mai devreme a acestei sarcini de deosebită importanță au adus o contribuție deosebită cei peste 100.000 de învățători și profesori care deosebită măr-
+ detașament al coment-
-școlii. Ei au muncit cu
-școlii, cu tragere de
-școlii pentru a da un
-școlii cu mai bogat conțin-

instructiv-educative, sădind tot mai adînc în inimile elevilor dragostea de patrie și de popor, dragostea pentru Partidul Muncitoresc Român, sentimentul internaționalismului proletar, dorința de a-și însuși necontenit tainele culturii, științei și tehnicii pentru a aduce o contribuție cit mai deplină la cauza de-săvîrșirii construcției socialiste și trecerii la construirea comunismului în țara noastră, la cauza apărării păcii în lumea întreagă.

Cadrele didactice au desfășurat o activitate plină de abnegație pentru încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, mă-reată victorie a întregului nostru popor.

Partidul și guvernul nostru s-a ocupat și se ocupă permanent, cu dragoste și grijă, de asigurarea unor condiții cit mai bune pentru desfășurarea activității învățătorilor și profesorilor. Mii de școli noi s-au înălțat în ultimii ani pe întreg cuprinsul țării. Învățătorii și profesorii dispun de tot mai mult material didactic construit după ultimele cerințe ale științei și tehnicii, de laboratoare, cabinete, ateliere-școlii etc. Organizarea practicii elevilor în marile fabrici și uzine, pe ogoarele gospodăriilor agricole colective oferă profesorilor posibilități noi de a îmbina strîns pre-darea concepțiilor teoretice cu munca în producție, de a aprofunda cunoașterea legi-

lor științifice pe baza aplica-țiilor lor practice.

O atenție deosebită se acordă îmbunătățirii continue a condițiilor materiale și culturale ale cadrelor didactice. Un număr însemnat de cadre didactice au primit locuințe confortabile și spațioase în noile blocuri sau în case noi construite la sate. Mii de învățători și profesori își vor petrece în această vară concediul de odihnă în cele mai pitorești stațiuni de la munte și de la mare.

S-au asigurat condiții cit mai bune pentru desfășurarea unei rodnice activități științifice, culturale și artistice a cadrelor didactice. Tot mai numeroși sînt învățătorii și profesorii care au elaborat lucrări științifice și metode valoroase, bazate pe experiența lor personală.

Răspunsul tuturor învățătorilor și profesorilor la grija și prețuirea pe care le-o arată partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor constă în activitatea lor neobosită pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a procesului instructiv-educativ din fiecare școală, pentru o muncă culturală tot mai vie și mai eficientă.

Cu prilejul „Zilei învățătorului”, felicităm călduros cadrele didactice ale patriei noastre pentru succesele obținute în muncă, urîndu-le ca în noul an școlar să dobindească succese și mai mari în nobila lor misiune de a educa în spirit comunist tinerele generații.

Desen de GH. BOȚAN

Z I U A ÎNVĂȚĂTORULUI

O zi a învățătorului. O zi în care întregul popor îl sărbătorește pe el, cel însoțit de un bucurios sărbătoritor — pentru a cita oară? — de mină cu fîntă plîpîndă, pe drumul lung al însușirii științei. Ziua în care îi închinăm toată recunoștința, stima și prețuirea pentru dragostea cu care face să rodească în mințile celor mici floarea înțelepciunii, în sufletele comoara frumuseților morale.

Se leagă de viața anilor noștri liberi tradiția „Zilei învățătorului”. Altădată, cine ar fi avut vreme să cîntărească roadele strădaniilor lui în nobila muncă din școală? Burghezia ahtiată după cîștiguri, moșierimea prea sătulă — străine de interesele poporului? Clasele exploatare indifferente la suferințele și nevoile maselor și prea interesate în cultivarea obscurantismului în rîndurile muncitorilor și țăranilor? Cît de mare a fost preocuparea stăpînitorilor cu bani din țara noastră pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru viața și condițiile de muncă ale celor care, cu modestie și abnegație, se ocupau de pregătirea celor mici, ne-o spun cîteva cifre: peste 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți rămași moștenire de la regimul burghezo-moșieresc. Care din cei vîrstnici nu-și aduce aminte cu cită „regularitate” își primeau cadrele didactice salariile în anii de tristă amintire? Cine nu-și amintește de numărul mare de șomeri din rîndurile învățătorilor și profesorilor, de zilele pierdute bătînd drumul Ministerului Educației Naționale în căutarea unui post, a dreptului la muncă și la viață? Sînt bine cunoscute tuturor cifrele cuprinse într-o statistică parțială întocmită în anul 1933 de Asociația generală a licențiaților universitari din România care arătau că doar 5% din profesori ocupau posturi sigure, 63% aveau posturi întîmplătoare și nu mai puțin de 32% erau șomeri. Într-adevăr, marea masă a învățătorilor a fost ținută înmizerie de toate gu-

vernele burghezo-moșierești care s-au perindat la cîrma țării.

Împotriva acestei politici școlare reacționare au luptat cu multă hotărîre cadrele didactice înaintate din țară. Prin articole publicate în presă, prin demonstrații de stradă, prin adunări revendicative, ele arătau fără încetare starea deplorabilă a învățămîntului, viața grea a cadrelor didactice, cauzele care făceau ca sute de mii de copii să nu poată urma școala, îngroșînd an de an rîndurile analfabeților, demascînd promisiunile demagogice ale politicianilor burghezi și moșieri în problemele învățămîntului. „Că la sate nu sînt localuri de școală — spunea într-un articol intitulat „Mizeria culturală” învățătorul C. Pajură — că prețul cărților e fantastic și că copiii desculți și flămînzi ai muncitorilor și ai țăranilor săraci nu pot să aibă cărți și deci rămîn în afară de lumina culturii, slabă așa cum e într-o școală burgheză, că învățătorii în majoritatea lor sînt împovărați de nevoi materiale, toate aceste chestiuni nu interesează prea mult guvernul capitalist... La țară i-am văzut goi (pe copii n.n.) sau în trețe și petice, cu cite un codru de mămăligă rece, pîzînd vitele chiaburilor. La orașe, de mici intră în fumul fabricilor și se ofilesc. Iată binefacerile regimului capitalist!”

Dar vremurile acelea au trecut pentru totdeauna. Prefacerile mari ce au avut loc în anii puterii populare au schimbat total și situația școlii noastre și situația învățătorimii. Și nici nu se putea să fie altfel într-o țară în care țelul suprem al politicii statului este o viață îmbelșugată pentru masele largi, lumină și cultură pînă în cel mai îndepărtat cîtun. De aceea, școala a devenit mijlocul cel mai de preț pentru răspîndirea științei de carte în popor, învățătorul omul cel mai de nă-

(Continuare în pag. 3)

Partidului

Sorbirea slovelor din prima carte,
Durarea primei schele la Bicaz,
Chemarea brazilor spre culmi, departe,
Spre munca înîrăjită primul pas,

Sărutul lung și dulce, fără teamă,
Mîndria sfîntă de-a fi liber om,
Surîsul blind și grijuliu de mamă,
Frumosul vis al pruncului în somn.

Uimirea-n fața crengii-mbobocite,
Adîncă dragoste de glie-apoi
Sînt adevărul ce-l înalți spre noi.

Deschizător de drumuri însorite,
El seva-i care suie din pămînturi
În oameni, și în holde, și în cînturi.

MIHAIL MUNTEANU
învățător

Orîm tîlășar învățătorilor și profesorilor, tuturor cititorilor noștri, să împlinească, cu roade meren mai bogate, misiunea nobilă de a înalța conștiința și priceperea tinerei generații la nivelul sarcinilor mărețe ale epocii socialiste.

Gazeta Învățămîntului

FRUNTAȘI

ai muncii din școală

Cu prilejul „Zilei învățătorului”, prin Ordinul ministrului învățământului nr. 517/1962, s-au acordat titlurile „Învățător fruntaș” și „Profesor fruntaș”, următoarelor cadre didactice:

„Învățători fruntași”

REGIUNEA ARGEȘ

Badea Ristea (Găești); Nicolae Dumitru (Dragodana-Găești); Nițescu I. Avida (Rădești-Muşcel); Amzică D. Ion (Berevoiești-Ungureni-Muşcel); Luca A. Alexandrina (Șerboieni-Ionești-Costești); Mihailescu Constantin (Burdea Căldăraru-Costești); Ionescu Marin (Broscari Bălteni-Slatina); Mihai Nicolae (Galicea-Rm. Vilcea); Ștefănescu Olimpia (Grădinari Satu Nou-Dragășani); Bălănescu Ștefan (Pitești); Turu Elena (Cirstănești Oteșani-Horezu); Bucur Florica (Pădureni-Vedea); Barbu Florica (Cocu-Vedea); Păunescu C. Vasile (Purcăreni Micești-Pitești).

REGIUNEA BACĂU

Grozavu Vasile (Roman); Pleșca Tihon (Vilcele-Tg. Ocna); Mares Virgil (Solonț-Moinesti); Varga Ioan (Onești); Popescu Ilie (Săvești Răucești-Tg. Neamț); Ioniță Mihai (Războieni-Tg. Neamț); Butnaru Maria (Ploscuteni-Adjud); Barbu Gheorghe (Răucești-Adjud); Albu Constantin (Mărgineni-Bacău); Năstase Zaharia (Letea Vechi-Bacău); Mihailescu Milutina (Roznov-Buhuși); Frigură Adriana (Pădureni Berești-Bacău); Neica Elena (Răcăciuni-Bacău); Pinteș Vastica (Ivanca, Bicaz Chei-P. Neamț); Muraru Ioan (Dănești Girov-P. Neamț); Lungu Maria (Dumbrava Roșie-P. Neamț); Costea Ioan (Roșiori-Roman).

REGIUNEA BANAT

Cătuși Alexandru (Pincota-Arad); Coiculescu Silvia (Prigor-Bozovici); Donea Toma (Ciuta Obreja-Caransebeș); Țăranu Iorgovan (Sipet-Deta); Nagy Ion (Dumbrăvița, Grosii Noi-Lipova); Borca Elena (Lipova); Mihai Vasile (Gavojdia-Lugoj); Feneșan Lazăr (Tapia-Lugoj); Vasilescu Vasile (Berzasca-Moldova Nouă); Apostolescu Petre (Liborajdia Sichevița-Moldova Nouă); Solea Iosif (Oravița); Dorobantu Floarea (Toplet-Orșova); Grawisch Ioan Gheorghe (Sandra-Sinnicolaul Mare); Moț Maria (Arad); Rimoczi Ilona (Bocșa-Resita); Crișan Maria (Reșița); Nițu Crizantema (Timișoara); Podină Elena (Jimbolia-Timișoara); Cocos Traian (Hodoni-Timișoara).

REGIUNEA BRAȘOV

Schopp Friederich (Proștea-Agnita); Hoblea Valeria (Făgăraș); Schowert Elise (Proștea Mică-Medias); Radu Dumitru (Blaj); Pop Margareta (Sighișoara); Stein Kurt (Daia-Sibiu); Dobre Marin (Șelimber-Sibiu); Konya Ana (Petriceni-Tg. Secuiesc); Bunea Ștefan (Lunga-Tg. Secuiesc); Hulpoi Aurelia (Covasna-Tg. Secuiesc); Volnea Maria (Medias); Kocsis Arpad (Medias); Pumnea Gheorghe (Sibiu); Minea Teolixta (Brașov); Tăcutu Maria (Brașov).

REGIUNEA BUCUREȘTI

Țiței Paraschiva (Alexandria); Vasilescu Alexandru (Naipu-Dragănești); Marinescu Tudorița (Tândărei-Fetești); Stan Florian (V. Roaită-Fetești); Nicolau Alexandrina (Giurgiu); Ivan Manole (Țăriceni Luptători-Lehliu); Trifan Andreș (Clitenița); Purcărescu Oprea (Rădoiești-Roșiori de Vede); Radu Ion (Siliștea-Roșiori de Vede); Cristodor Elena (Căzănești-Slobozia); Spirescu Maria (Cocioe-Răcari); Nicolae Maria (Trestieni-Răcari); Munteanu Dumitru (Călărași); Niță Ioana (Ca-

comeanca-Călărași); Pădure Sultana (Patru Frați-Urziceni); State Marin (Girbovi-Urziceni); Ruse Ecaterina (Beiu Chiriuc-Dragănești-Vlașca); Marinescu Gheorghe (Rădulești Crevenicu-Videle); Tudor Ștefania (Tintava-Videle); Dorcescu Floarea (Lisa-Zimnicea); Luca Vasile (Găuriciu-Zimnicea); Glică Petre (Bogdana-Alexandria); Simion Maria (Moldoveni-Tr. Măgurele).

REGIUNEA CLUJ

Banyai Elisabeta (Aiud); Dooz Georg (Bistrita); Mihai Gheorghe (Mănăstirea-Bistrita); Peter Vasile (Dej); Luydori Rozalia (Fizeș-Gherla); Chioreanu Pancațiu (Sard-Huedin); Katona Vasile (Macău-Huedin); Anuța Ioan (Năsăud); Simion Emma (Piăiești-Turda); Mănescu Nicolae (Rediu-Turda); Bota Ioan (Jibou-Zalău); Ionescu Constantin (Turda); Ilies Cornelia (Cluj); Ambruș Maria (Cluj); Pop Petras Irina (Cluj).

REGIUNEA CRIȘANA

Dalea Aurelia (Beiuș); Ioan Ioan (Buntești-Beiuș); Pollog Floarea (Rieni-Beiuș); Cristea Sofia (Cris); Kovacs Magdalena (Satul Nou-Cris); Pop Vasile (Ineu); Stăvaru Maria (Silindia-Ineu); Csoma Irina (Valea lui Mihai-Marghita); Moraru Paulina (Marghita); Porțan Grațian (Plopiș-Simleu); Csepeț Ana (Nușfalău-Simleu); Demian Ioan (Oradea); Suța Iuliana (Diosig-Oradea); Nălbos Maria (Bors-Oradea); Bologan Aurelia (Oradea).

REGIUNEA DOBROGEA

Constantin Vasile i. Corvin-Băneasa); Temelie Ion (Ceamurlia de Jos-Istria); Telea Dumitru (Simbăta Nouă-Hirșova); Leonte Ion (Ghindărești-Hirșova); David Zamfir (Galeșu-Medgidia); Băjenaru Ana (Poarta Albă-Medgidia); Coman Ilina (Pecineaga-Măcin); Dumitrescu Valeria (Cobadin-Negră Vodă); Bacalu Elena (Tulcea); Dragomir Ion (Cataloi-Tulcea).

REGIUNEA GALAȚI

Trandafir Tatiana (Brăila); Alexe Ecaterina (Gohor-Tecuci); Miron Vasile (Majul Alb-Tecuci); Fotin Aristide (Slobozia Ciorăști-Focșani); Donciu Maria (Focșani); Țătaru Elena (Golăești-Brăila); Panait Nicolae (Brăila); Mocanu Bălașa (M. Vodă-Făurei); Radu Ștefănaș (Fundeni-Galați); Dibu Ecaterina (Liesți-Galați); Onea Maria (Căuri-Panciu); Seche Mitică (Bujor); Ungureanu Ioana (Bujor); Panait Maria (Galați); Dumitriu Gheorghe (Galați); Corieancă Maria (Brăila); Ciucă Radu (Brăila); Smărăndescu Cristache (Galați).

REGIUNEA HUNEDOARA

Păcurar Aurel (Galda de Jos-Alba); Iosa Sofia (Alba Iulia); Riscuța Emilian (Brad); Jianu Constantin (Prăvăleni-Brad); Bardan Traian (Ohaba-Hațeg); Oprean Valeria (Iliia); Urs Dionisie (Lăpușul de Sus-Iliia); Cazan Marian (Balșa-Orăștie); Redeanu Ion (Orăștie); Cojocaru Virvonia (Deva).

REGIUNEA IAȘI

Dimitriu Lucreția (Birlad); Ivescu Maria (Birlad); Roșioru Nicolae (Birlad); Lungu Ecaterina (Voinești-Iași); Ciubotaru Gheorghe (Iași); Budeanu Nicanor (Movileni-Iași); Pivulescu Ana (Miroslava-Iași); Lazariuc Pavel (Iași); Sava Emil (Vetrișoara-Huy); Pamfil Vasile (Huși).

REGIUNEA MARAMUREȘ

Vezendan Maria (Carei); Soproni Gheorghe (Craidorolț-Carei); Boja Vasile (Cehu Silvaniei); Tru-

fașu Elisabeta (Hurezu Mare-Cehu Silvaniei); Danciu Ioan (Tg. Lăpuș); Pop Zachei (Poiana Botiz-Lăpuș); Fruscu Eugenia (Baiut-Lăpuș); Nemes Vasile (Dumbrava Livada-Oaș); Haiduc Gheorghe (Vama-Oaș); Lovas Ileana (Ghișă-Satu Mare); Tobac Bella (Sighet); Pop Gheorghe (Buciumi-Somcuta Mare); Andreica Florian (Marius-Somcuta Mare); Griga Ioan (Vișeu de Sus); Mihali Dumitru (Moisei-Vișeu); Nicolae (Poienile de sub munte-Vișeu); Hrișan Rozalia (Baia Mare); Verdeș Cornel (Cicirliu-Baia Mare); Zima Sempronia (Satu Mare).

REGIUNEA MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Orban Zoltan (Miercurea Ciuc); Botar Ladislau (Bancu-Ciuc); Vari Alexandra (Ditrău-Ciuc); Grama Lucreția (Zau-Luduș); Luca Ioan (Luduș); Borbely Mozes (Cristur-Odorhei); Bende Iosif (Brincovenesti-Reghin); Szabo Estera (Ernei-Tg. Mureș); Mathe Antal (Măiad-Tg. Mureș); Iclănzan Vera (Tg. Mureș); Solomon Aurelia (Tirnăveni); Henrich Juliana (Tirnăveni); Miklos Pall (Toplița); Poloțca Gheorghe (Rușii Munți-Toplița).

REGIUNEA OLTENIA

Răduică I. Alexandru (Balș-Baia de Aramă); Mărculescu Dumitru (Bălești); Antonie Victoria (Perisor-Bălești); Badea Savu (Cernătești-Filiași); Băjenescu Nicolae (Tatomirești Răcari-Filiași); Naidin Constantin (Fărcașele de Jos-Caracal); Rădulescu Ioana (Amărăștii de Jos-Caracal); Marghescu Victor (Poroina Mare-Vinju-Mare); Băjereanu Elena (Balș); Jurebie Elisabeta (Vilsănești Pircoveni-Balș); Popescu D. Ștefan (Almaj-Craiova); Fuiorea Savu (Calafat); Dinulescu Constantin (Dobridor-Calafat); Matei Teodor (Rocșoreni-Strehaia); Păunescu I. Gheorghe (Bălcești-Oltețu); Ciurezu Paul (Craiova); Protescu Despina (Craiova); Șișiroi Constantin (Cărpiniș-Gilort); Jițaru M. Constantin (Baia de Fier-Gilort); Voinea Constantin (Lipov-Segarcea).

REGIUNEA PLOIEȘTI

Mușat Eugenia (Poșta Cîlnău-Buzău); Ghenoiu Dumitru (Băicoi-Cîmpina); Ioniță Pîrvu (V. Lungă Gorgota-Cîmpina); Lemnaru Leon (Cornuri de Jos-Ploiești); Nicolescu Maria (Stoenești-Ploiești); Roșca Constantin (Grebănu Homești-Rm. Sărat); Chiriță Maria (Buzău); Dumitriu Laurentia (Ploiești); Marinescu Elena (Ploiești); Mihai Maria (Ploiești); Teodorescu Olimpia (Bucșani-Tirgoviste); Georgescu Haralambie (Tirgoviste); Ioniță Laura (Ploiești).

REGIUNEA SUCEAVA

Nechifor Paraschiva (Botoșani); Anton Maria (Albești-Botoșani); Rotaru Aurelia (Stințești-Botoșani); Climescu Neonila (Vama-Cîmpulung); Băncilă Ecaterina (Fălticeni); Lebădă Virginia (Rotoșeni-Fălticeni); Birsan Angela (Rădăuți); Grădinaru Maria (Arbore-Centru-Rădăuți); Cobilanschi Gheorghe (Hilișău Cloșca-Dorohoi); Nistor Sava (Liteni-Gura Humorului); Ghițescu Elena (Gura Humorului); Cucu Alexandru (Mihoveni-Suceava); Obadă

Ștefanla (Vatra Dornei); Repta Aristide (Dorna Candreni-Vatra Dornei).

ORAȘUL BUCUREȘTI

Traci Ileana; Petre Maria; Damaschin Teodora; Vilceanu Magdalena; Iliescu Elena; Costea Petre; Carabela Maria Mihaela; Bișir Sofia; Onea Gheorghe; Stănescu Aneta; Iatagan Victoria; Niculescu Sofia; Moșoianu Georgeta.

„Profesori fruntași”

REGIUNEA ARGEȘ

Lică Vasile (Glimbocata-Găești); Rizescu Ion (Curtea de Argeș); Constantinescu Mihai (Slătioara-Slatina); Droașcă Maria (Rm. Vilcea); Enescu Eugen (Dragășani); Nicolae Maria (Pitești); Voineag T. Nicolae (Costești-Horezu); Trandafirescu Ion (Pitești); Dinulescu C. Nicolae (Pitești); Mărășescu Teodor (Rm. Vilcea).

REGIUNEA BACĂU

Mihăiescu Eugenia (Roman); Popescu Maria (Adjud); Grigore Elena (Bacău); Bordeianu Gheorghe (Bacău); Tioc Valeria (P. Neamț); Birlădeanu Dumitru (Buhuși); Ghioagă Gheorghe (Roman); Popovici Ioan (Bacău); Felcu I. Emilian (Buhuși).

REGIUNEA BANAT

Năsăudeanu Nicolae (Arad); Enășcu Gheorghe (Ciacova-Deta); Gruiescu Aurel (Făget); Berinde Gheorghe (Lugoj); Dordea Ioan (Lugoj); Samoilă Ioan (Sinnicolaul Mare); Popeangă Vasile (Arad); Hențiu Maria (Arad); Daba Cornelia (Reșița); Oniga Eva (Timișoara); Szilagyi Emilia (Timișoara); Iăger Oscar (Timișoara); Fenclacchi Zdravco (Sag-Timișoara); Maschievici Carmen (Caransebeș); Vuia I. Traian (Timișoara); Schwartz Herman (Timișoara).

REGIUNEA BRAȘOV

Wolff Robert (Iacobeni-Agnita); Tudoroiu Nicolae (Marpod-Agnita); Răcheriu Nicolae (Făgăraș); Bogdan Aurelia (Victoria-Făcșas); Orian Paraschiva (Pănade-Medias); Drașan Maria (Sighișoara); Baier Herman (Sighișoara); Hurdubetiu Ioan (Sighișoara); Fazekas Ioan (Sinzieni-Tg. Secuiesc); Kiss Ludovic (Tg. Secuiesc); Călinescu Marius (Medias); Vasu Vasile (Sibiu); Kelm Werner (Sibiu); Vary Clara (Brașov); Pestrea Nicolae (Brașov); Mărculescu Stelian (Brașov); Tontsch Wilhelm (Brașov); Pipu Ion (Predeal).

REGIUNEA BUCUREȘTI

Ticulescu Mariana (Giurgiu); Bilcea Daia (Gogoșari-Giurgiu); Găină Dragoș (Lehliu Sat); Dinu Mihail (Roșiori-Roșiori de Vede); Păun Marin (Roșiori de Vede); Culică Georgeta (Călărași); Răducanu Marin (Potlogi-Titu); Petre Sorin (București); Stoicescu Marin (București); Crețeanu Florian (T. Măgurele); Stan Gligor (Mănăstirea - Oltenița); Trandafirescu Marin (Blejești-Videle).

REGIUNEA CLUJ

Tatu Iuliu (Aiud); Negreanu Gavrilă (Rădești-Aiud); Titieni Leon (Bistrița); Pogon Elena (Avram Iancu-Cimpeni); Corolu Petru (Roșia Montană-Cimpeni); Mesaroș Victor (Abrud-Cimpeni); Alexandrescu Iuliana (Cișcău-Dej); Ardeleanu Iosif (Cătina-Gherla); Frățilă Vasile (Geaca-Gherla); Giurgiu Gheorghe (Mănăstireni-Huedin); Avram Ioan (Poiana Ilvei-Năsăud); Văsieș Alexa (Mocod-Năsăud); Peter Iosif (Săvădisla Vlahă-Turda); Moldovan Ana (Turda); Rusu G. Ioan (Șurduc-Zalău); Chezan Vasile (Cluj); Mezei Alexandru (Ciurbrud-Aiud); Slabu Mihai (Cluj).

REGIUNEA CRIȘANA

Tica Alexandru (Beiuș); Ramonțeanu Letiția (Beiuș); Miclăuș Traian Gheorghe (Ineu); Kali Adalbert (Oradea); Pîrvu Gheorghe (Șimleu); Lar Marțian (Oradea).

REGIUNEA DOBROGEA

Grozea Cristache (Adamclisi-Băneasa); Marinescu Aurica (Badag-Istria); Toader Ana (Medgidia); Mantu Maria (Măcin); Ghișă Aurelia (Negru Vodă); Dumanschi Elena (Tulcea); Gheorghe Neagu (Coclea-Negră Vodă).

REGIUNEA GALAȚI

Stroia Emanuela (Galați); Vlad Virginia (Brăila); Miron Florica (Brăila); Petroniu Gheorghe (Focșani); Ursache Silvia (Matca-Tecuci); Drăgan Titca (Tecuci); Ciulacu Ion (Panciu); Lefteriu Vasile (Bujor); Ciocoiu Gheorghe (Adam-Bujor); Mușat Stan (Cazașu-Brăila); Constantinescu Gheorghe (Focșani); Tomozei Ștefan (Galați); Grigoriu Nicolae (Galați).

REGIUNEA HUNEDOARA

Lascu Tit Liviu (Alba Iulia); Moise Alexandru (Hațeg); Bal Aurelia (Călan); Coste Vasile (Hunedoara); Bădău Victor (Petroșani); Păunescu Dumitru (Lupeni-Petroșani); Cațavela Olivia (Simeria); Vlad Ovidiu (Deva).

REGIUNEA IAȘI

Lupescu Cecilia (Iași); Colibăba Nicolae (Iași); Burulană Nicolae (Pașcani); Iacomî Ioan (Tg. Frumos-Paşcani); Lisnic Gheorghe (Iași).

REGIUNEA MARAMUREȘ

Sinkai Iuliu (Carei); Berinde Elisabeta (Cehu Silvaniei); Neagoș Ioan (Medieșul Aurit-Satu Mare); Circa Cornelia (Sighet); Barbul Ileana (Pomi-Somcuta Mare); Cosma Ana (Baia Mare); Felker Ana (Satu Mare); Biga Ludovic (Satu Mare).

REGIUNEA MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Nagy Carol (V. Strimbă-Gheorghieni); Pall Vilmos (Gheorghieni); Ratonî Ioan (Besineu-Luduș); Zsigmond Endre (Odorhei); Toro Akos (Vlaha-Odorhei); Zamfir Dorina (Reghin); Pop Emil (Reghin); Teodorescu Ana (Miercurea-Niraj-Tg. Mureș); Palfi Anton (Tg. Mureș); Strataa Mihai (Tg. Mureș); Moraru Maria (Tirnăveni); Platon Ioan (Tirnăveni); Gampe Iosif (Tg. Mureș); Bărbu Nicolae (Tg. Mureș).

REGIUNEA OLTENIA

Romanescu Polina (Tg. Jiu); Negulescu Gheorghe (Tg. Jiu); Stan Florica (Segarcea); Anton Alexandru (Strehaia); Dincă N. Ion (Zătreni Găscioara-Olteț); Marin Dumitru (Craiova); Oprea Dumitru (Noi-Tg. Jiu); Anghelescu Elena (T. Severin).

REGIUNEA PLOIEȘTI

Manolache Petruș (Șimleu); Scarlat Pavel (Podul Vaduini-Cîmpina); Popescu Dumitru (Dărmănești - Ploiești); Crăciun Dumitru (Rm. Sărat); Anastasescu Dumitru (Drajna de Jos-Teleajen); Ionescu Aurora (Buzău); Tane Nicolae (Buzău); Cucu Petre (Buzău); Ionescu Virginia (Ploiești); Moșneaga Margareta (Ploiești); Dumitrescu Speranța (Ploiești); Seltea Ion (Tirgoviste); Teodorescu Breazu Elena (Ploiești); Alexandrescu Maria (Ploiești); Botescu Paraschiva (Ploiești).

REGIUNEA SUCEAVA

Vilceanu Florențiu (Botoșani); Vicoveanu Eufrosina (Botoșani); Firea Sofia (Cristești-Botoșani); Bocăneț Livia (Cîmpulung); Dascălu Adela (Dolhasca-Fălticeni); Todiraș Silviu (Botoșani); Miron Vasile (Siret-Rădăuți); Nemes Ioan (Suceava); Macioapă Triăan (Suceava); Dascălu Ion (Fălticeni); Dumitrescu Elena (Săveni).

ORAȘUL BUCUREȘTI

Burcescu Teodor; Popovici Lucia; Cumpăță Eugen; Gîrlea Emil; Naneș Cornelia; Tornea Pavel; Cozma Ioana; Călugărița Gheorghe; Petrescu Arlon; Răianu Cornel; Novac Teodor; Bădulescu Dumitru; Ticăloiu Georgeta; Vasilescu Alexe; Pandia Viorela; Nițulescu Teodor; Roșca Elena; Panaitescu Rodica; Miulescu Dumitru.

ORAȘUL CONSTANȚA

Stănescu Elena; Năstase Teodor.

„Să fii învățător“

Cu câtă nerăbdare așteptai să ajungi învățător! Învățător în satul tău natal. Cu câtă pasiune te gîndeai la copiii pe care îi veai învăța carte, cărora le vei clădii interesul și gustul pentru învățatură, cărora le vei da o educație științifică, o educație comunistă. Cîte planuri nu ți-ai făcut, cîte vise nu ți-ai făurit?

Profesorii tăi își amintesc bine. Erai harnic și sîrguincios, și nu o dată te-au auzit exprimîndu-ți această dorință: să fii învățător. Și iată că în anul 1949 ai terminat școala — o dată cu cea dintîi promoție de învățători după Reforma învățămîntului. Cu elan tineresc ai pornit spre locul de muncă unde aveai să practici meseria pe care ai îndrăgit-o atît. Și astfel te-ai stabilit în comuna Călărași din raionul Turda, adică în comuna în care te-ai născut, în care îți sînt părinții, frații și rudele, în care îți sînt și prietenii din copilărie.

„Directorul nostru“, „deputatul nostru“, așa obișnuiesc să-l numească sîtenii pe tovarășul Dominic Rado, învățătorul care în urmă cu ani

trecea timid pragul școlii din comuna sa natală, în suflet cu o mare dorință și dragoste de muncă pe tărîmul culturii.

Astăzi, tovarășul D. Rado este directorul școlii din comuna Călărași — directorul ei de zece ani. Și cîte nu a făcut el în acest răstimp? Nu mai departe decît anul trecut... În satul Călărași-Gară, împreună cu ceilalți deputați, a mobilizat pe cetățeni la construcția unei școli. În patru luni lucrarea a fost gata. Directorul a muncit cu minile lui la înălțarea clădirii care, în toamnă, la deschiderea cursurilor, a putut fi inaugurată. Tot astfel s-a străduit tovarășul Rado și pentru construirea cîminului cultural, pentru dezvoltarea și înzestrarea școlii etc.

În școală, directorul și deputatul este exemplu: bun gospodar, bun pedagog, bun tovarăș. De aceea și rezultatele muncii lui sînt din cele mai bune. Profesorii și învățătorii, ajutați și îndrumați de director, și-au îmbunătățit etapă cu etapă stilul de muncă, nivelul lor de pregătire și aceasta în folosul procesului instructiv-educativ.

În comună, directorul și deputatul este de asemenea exemplu: tovarăș apropiat colectivităților, harnic activist pe tărîm cultural și social-obștesc. El ține conferințe în fața sîtenilor, pregătește cu ei piese de teatru, programe pentru brigăzile artistice de agitație. La indemnul lui, cadrele didactice, împreună cu elevii școlii, au mers în gospodăria agricolă colectivă, unde au ajutat la îngrijirea plantațiilor de pomi fructiferi, a plantelor din sectoarele legumicole. Asemenea acțiuni au făcut ca legătura cu gospodăria agricolă colectivă să devină și mai trainică, iar munca în școală să se ancorizeze și mai bine în viață, în practică.

Învățătorul — directorul de azi al școlii elementare din Călărași, raionul Turda — tovarășul Dominic Rado, ale cărui merite sînt bine cunoscute în comună, este unul din miile de învățători care au visat de mici să îmbrățișeze această nobilă ocupație și care nu se dezmetesc nici o clipă în munca lor școlară și obștească.

GH. CS.

Gînduri la sfîrșit de an

La școala de 8 ani din Băicoi are loc serbarea de sfîrșit de an. În primul șir de scaune stă un om cu părul cărunt, cu fața brăzdată pe alocurea de cute adînci, dar cu ochii tineri. Este Dumitru Ghenoiu, directorul școlii. Ascultă corul de voci proaspete, cristaline, care îi umplu inima de bucurie. A cîta serbare de sfîrșit de an din viața sa de pedagog este aceasta? A cîta generație de copii pe care i-a crescut, i-a educat?

S-au împlinit 34 de ani de cînd, după ce terminase școala normală din Tecuci, a venit cu cîțiva colegi la inspectoratul județului Prahova să ceară un post de suplinitor. „Nu avem posturi“ — li s-a răspuns răstit. Au urmaț alte și alte toamne, alte și alte drumuri inutile la inspectorat.

Patru ani la rînd a tot bătut zadarnic scările inspectoratului. Cînd a căpătat în sfîrșit primul post — la școala primară din comuna Aluniș — și-a început cu neamseuite greutate, dar cu multă dragoste, munca la catedră.

Cîte s-au schimbat de atunci în viața țării, în viața școlii, în viața lui! Iată — de nouă ani e director aici, la Băicoi. Vesnic printre elevi, printre profesori — la lecții, la consiliile pedagogice, la cercurile pe specialități. Peste tot își împărtășește experiența, îi îndrumă pe colegii lui mai tineri, îi ajută să-și perfecționeze munca, să-i pregătească temeinic pe elevi pentru viață, pentru munca în producție.

Dar comunistul Dumitru Ghenoiu nu se mărginește numai la sarcinile lui din școală. De cînd a venit în Băicoi e și deputat în sfatul popular orășenesc. Cu sprijinul lui activ s-a ridicat noua construcție a școlii medii serale, ca și noul local al școlii medii din oraș.

„Omul cu părul cărunt și ochii tineri din primul rînd pare că nu-și mai sfîrșește firul gîndurilor. Îi privește pe copiii de pe scenă — cea de a 30-a generație de elevi ai săi — se gîndește la viitorul lor cu încredere, cu optimism, și-l vede plin de soare, de lumină.

M. VERDEȘ

De „Ziua învățătorului“

(Urmare din pag. 1-a)

dejde în îndeplinirea multiplelor sarcini ale revoluției culturale și în primul rînd în instruirea și educarea tineretului. „Statul de democrație populară — spune tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor din R.P.R. — i-a incredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă.“)

Partidul clasei muncitoare, statul democratic-popular s-au preocupat cu stăruință de crearea și dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului nostru nou, de îmbunătățirea conținutului instrucției și educației. Ca urmare, an de an a crescut numărul școlilor, al școlarilor, numărul învățătorilor și profesorilor care să le asigure o pregătire corespunzătoare. Numai în anul școlar ce s-a încheiat de curînd cursurile celor 15.638 de școli de cultură generală au fost urmate de peste 2.800.000 de elevi, cu peste 1.200.000 mai mulți decît în anul școlar 1938—1939, iar cele 930 de școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri au fost frecventate de 223.890 de elevi. Hotărîrile de partid și de stat cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, cu privire la trecerea la școala de 8 ani gratuită și obligatorie pentru toți copiii, cu privire la acordarea de manuale fără plată tuturor copiilor din școala elementară, cu privire la dezvoltarea învățămîntului agricol în raport cu cerințele noii etape ale înaintării noastre spre socialism ș.a. definesc în mod strălucit politica școlară a partidului și statului nostru, care înteste ridicarea nivelului de cultură al maselor într-un grad la care nici nu se putea visa în trecut și la care nu se pot gîndi cei ce trăiesc în state diriguite de exploataiori.

Toate aceste eforturi ale statului nostru și-au găsit răsplată nu numai în aceea că școala, știința de carte, însușirea culturii au devenit necesități vitale pînă și pentru sluga de altă dată a boierului sau burghezului, dar și în aceea că țara noastră se situează printre primele țări din lume în ce privește dezvoltarea învățămîntului.

Este foarte cunoscută grija pe care o poartă partidul și statul nostru slujitorilor școlii. Dacă altădată „zestrea“ școlilor noastre o constituiau clasele insalubre, deteriorate, improvizate, supraaglomerate, neîncălzite iarna, salariile de mizerie ale dascălilor, astăzi la dispoziția lor stau sutele și miile de săli noi de clasă ridicate an de an pe tot întinsul patriei, laboratoarele bine utilitate ale școlilor înzestrate cu material didactic mereu mai bogat și mai perfecționat, cu mobilier corespunzător, tot mai numeroasele lucrări pedagogice ș.a. Numai în decurs de 10 ani salariile cadrelor didactice au cunoscut patru importante majorări. Și nu numai atît. Schimbările profunde care s-au petrecut în învățămîntul nostru se vădesc cu deosebită limpezime în situația pe care o au azi învățătorii și profesorii în statul nostru. Ei se bucură de prețuirea, de stima și recunoștința întregului popor. Lenin, marele dascăl al proletariatului, spune: „Învățătorul trebuie ridicat la noi la o înălțime la care nu s-a aflat, nu se află și nici nu se poate afla în societatea burgheză.“) Urmînd învățătura marelui Lenin, partidul nostru a luptat permanent pentru a ridica pe învățător la locul cuvenit în societate, pentru ca el să se bucure de toată considerația. Deputați în Marea Adunare Națională, în sfaturile populare, delegați la cele mai diverse constatări și adunări ale oamenilor muncii, decorați cu ordine și medalii, distinși cu titlul de „profesor fruntaș“ și „învățător fruntaș“ — oamenii școlii și-au găsit adevăratul lor loc printre cetățenii țării noastre libere. Învățătorul, profesorul, nu mai este intelectualul umilit și înjosit de altădată. Partidul și statul nostru au creat toate condițiile ca demnitatea lui să nu fie știrbită, ca încrederea în forțele și capacitățile lui să crească nemăsurat, ca el să fie pri-

vit cu respect și admirație pentru contribuția entuziastă pe care o aduce la pregătirea tineretului, la culturalizarea maselor. Căci a devenit un fapt obișnuit în viața școlilor entuziasmul, elanul în muncă al învățătorilor și profesorilor, sîrguința lor de a împlini cît mai bine datoriile școlare și obștești. Iată-i, de pildă, pe învățătorii și educatoarele Ilina Coman de la Școala de 8 ani din Pecineaga, raionul Macin, Irina Csoma, de la Grădinița de copii din Valea lui Mihai, Sofia Iosa de la Cîminul de zi din Alba Iulia, Pavel Iazariuc de la Școala de 8 ani nr. 6 din Iași, Gheorghe Soproni de la Școala de 8 ani din Craidoroș, regiunea Maramureș, Badea Savu de la Școala de 8 ani Cernătești, regiunea Oltenia, Maria Chiriță, de la Școala medie nr. 2 din Buzău, pe profesorii Vasile Lică de la Școala de 8 ani din Gîmbocata, regiunea Argeș, Emilian I. Fetcu de la Școala profesională textilă din Buhuși, Aurel Gruiescu de la Școala medie din Făget, regiunea Banat, Wilhelm Tontsch de la Școala de 8 ani nr. 4 din Brașov, Carol Nagy de la Școala de 8 ani din Valea Strîmbă, regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, Alexe Vasilescu de la Centrul școlar de construcții, raionul T. Vladimirescu, București și încă mulți alții, mereu în frunte, mereu preocupați pentru a ține lecții bine fundamentate științifice, cu un puternic efect educativ, care s-au distins prin devotamentul cu care au muncit pentru răspîndirea științei și culturii în rîndul maselor, pentru atragerea tîrînimii în marea gospodărie socialistă. Ei sînt mindria școlilor în care muncesc. Pentru meritele deosebite în activitatea desfășurată de partid în vederea transformării socialiste a agriculturii, unele cadre didactice, cum ar fi tînăra învățătoare Maria Cordeș de la școala din comuna Boju, regiunea Cluj, și alții, au fost primite direct din rîndurile membrilor de partid.

Insufleții de mărețele perspective ce se deschid în fața poporului nostru prin desăvîrșirea construcției socialismului, învățătorii și profesorii din toate colțurile țării, în frunte cu comunistii, muncesc cu dragoste și devotament pentru permanența dezvoltare a școlii noastre, pentru continua înflorire a învățămîntului. Bazîndu-se pe rezultatele din ce în ce mai bune cu care se încheie fiecare an școlar, cadrele didactice continuă să se preocupe de găsirea celor mai bune metode de predare, de asigurarea unui nivel științific cît mai înalt al procesului instructiv-educativ. Cu deosebire se preocupă învățătorii și profesorii, conform sarcinilor izvorîte pentru școală din recentele documente de partid și de stat, de tot mai strînsa legare a învățămîntului de viață, de pregătirea temeinică a cadrelor necesare industriei noastre socialiste, de asigurarea predării la nivelul cerințelor a noului obiect de învățămînt, „Agricultura“, introdus în școala de cultură generală din mediul sătesc, de îmbunătățirea procesului instructiv-educativ în școlile cu profil agricol, de întărirea muncii educative în școlile de toate gradele. Totodată, în frunte cu comunistii, educatoarele, învățătorii și profesorii își dau aportul la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țărănilor colectivisti, ajutîndu-i să muncască în acel fel nou despre care ne vorbea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Înrolați cu trup și suflet în marele front al muncii pentru desăvîrșirea construcției socialiste, învățătorii și profesorii sînt mindrii de succesele școlii noastre, de aportul pe care ea și-l aduce la îndeplinirea minunatelor țeluri ale partidului. Cu dragoste își dedică ei munca lor modestă și plină de migală creșterii tinerelor vîrstare, a celor chemați să ducă mai departe opera măreață începută de vîrstnici. Cu aceste gînduri sărbătorești ei astăzi, împreună cu întregul popor, „Ziua învățătorului“.

) Gheorghe Gheorghiu-Dej — Articole și Cuvîntări, ed. IV, E.S.P.L.P., București 1955, pag. 448.

) Lenin, Opere alese, vol. II, E.S.P.L.P., București 1954, pag. 838.

Poporul printre ilori nu e numai plîcut, ci și instructiv

Deputata din Varias

Am auzit-o la Conferința Națională a Femelor din R.P.R. vorbind cu sobrietate, calm și căldură caracteristică educatoarei, pe tovarășa Angela Luchin, învățătoare la Școala de 8 ani din comuna Varias, raionul Sinaia, comitat Mare.

A vorbit nu numai despre munca ei, despre generațiile de copii pe care-i educă cu grijă, cu dragoste, căci granturile activității sînt mult mai întinse, mult mai vaste. De acest lucru ne-a convins competența cu care trata problemele comunei, ale raionului în care-și desfășoară activitatea, ceea ce dovedea participarea ei activă la toate transformările și înnoirile prin care a trecut și trece satul nostru astăzi.

Și iată, glasul ei se îndăsprește. „Cît de mult aș dori să-i invit să ne viziteze o dată comuna noastră pe cei care la diferite posturi de radio, puse în slujba imperiaștilor, mai încearcă să improașe cu noroi în realizările regimului nostru și se plîng pe toate drumurile că dispăr „pitorescul“ satelor noastre. E adevărat că vechia înfățișare, vechile bordeie în care-și duceau viața searbădă și umilită cei ce trudeau pe pămînturile moșierilor au dispărut de mult. Au dispărut cocioabele numite „școală“ în care trebuia să ne desfășurăm activitatea. Astăzi ulițele comunei Varias sînt luminate cu neon. În casele colectiviste, printre care 300 au fost

înălțate în ultimii ani, nestiutorii de carte de odinioară ascultă acum simionile lui Beethoven sau conferințele despre zbururile cosmice, urmăresc programele de la televiziune. Condițiile noi de viață au sîrnat selea de cultură și de știință, ca și dragostea de țîmos a tîrînimii noastre“.

Însuflețirea vorbelor tovarășei învățătoare Angela Luchin oglindea pasiunea cu care știe să-și iubească patria, convingerea cu care luptă pentru cuceririle poporului nostru.

Învățătoarea din Varias a vorbit apoi despre sarcinile actuale ale intelectualității satelor noastre, despre planurile ei, ale colegilor de muncă, prin care sînt hotărîți să contribuie mai departe la răspîndirea științei și culturii la sate. A vorbit apoi despre munca neobosită pe care o vor duce cadrele didactice pentru ca fiecare țîran colectivist să muncască pămîntul mereu mai bine, științific, în vederea obținerii de roade tot mai bogate.

Și sîntem siguri că angajamentele tovarășei Angela Luchin se vor transforma în fapte. Așa a fost întotdeauna. De aceea conștienții ei — toți care o cunosc — o stimează, o iubesc, și au ales-o deputată în Marea Adunare Națională. De aceea se mindresc cu învățătoarea deputată din comuna lor.

B. M.

La sărbătoarea tradițională

Zi de emoție și recunoștință...

Ziua învățătorului e zi de emoție și recunoștință pentru noi toți, știutorii de carte. Învățătorii și profesorii sunt acei care ne-au pus abecedarul în mână, care ne-au dezlegat tainele fără seamă ale lumii spirituale, bogată și atrăgătoare, ale lumii în care ne trăim tot ce vedem.

Ce minunate și pure emoții sînt legate de chipul învățătorului care ne-a învățat primele buchii. Și-l amintesc cu deosebit respect și evlavie și Creangă, și Mihail Sadoveanu. Numele dascălilor lor au trecut pe bună dreptate în istoria literaturii. Bădița Vasile, dascălul bisericii din Humulești, e frate bun întru eroismul misiunii sale cu domnul Busuioac, învățătorul de la școala primară din Pașcani.

Cinstirea numelui lor se cuvine tuturor învățătorilor și profesorilor care ne-au învățat carte, generații după generații. Dar cei mai mulți dintre ei n-au avut elevi scriitori care să reprezinte geniul poporului nostru, pentru a le duce numele în nemurire, o dată cu numele lor. Ei au trăit, au muncit cu pricepere, devotament și dragoste și au murit anonimi. Dar elevii lor le-au ținut minte numele și i-au pomenit cu nespusă dragoste și emoție pînă la adînci bătrînețe, păstrîndu-le o adîncă recunoștință, în care se amestecă o dragoste ca pentru proprii lor părinți. Iar devotamentul lor a rămas, prin faptele de fiecare zi, nemuritoare, și îl recunoaștem în temelia sănătoasă a intelectualității noastre.

Influența dascălilor este neînchipuit de însemnată. Prima lor învățătură ne dă coloratura vieții, descifrarea lumii, cunoașterea minunilor ei. Dragostea de carte a elevului nu a fost totdeauna decît prelungirea, în timp și în generații, a dragostei profesorului de a da învățătură, a prețului pe care l-a dat el lumii spirituale.

Nu e nimeni dintre noi care să nu păstreze undeva, în suflet, cît mai aproape de inimă, alături de portretele părinților, chipurile dascălilor dragi, ca în niște brelocuri cu aduceri aminte neșterse. Timpul a îmblinzit nedreptățile, dacă vor fi fost, și severitatea, de s-a manifestat auster, căci toate nu au ținut decît la educația cea mai deplină și mai bună. Iar înțelegerile și bunătățile au luat cu vremea proporții mitologice.

Din cînd în cînd, seriile de elevi, cu prilejul unor anumite aniversări legate de școală, se înfilnesc și își petrec împreună amintirile. Profesorii sînt indeobște, în asemenea împrejurări, eroii povestirilor lor. Fiecare dintre ei învie atunci, cu vorbe și gesturi, ca într-o autentică operă de creație. Toți îi văd, aievea, și nu se aud decît vorbe calde și recunoscătoare. E în asemenea adunări retrospective cea mai adevărată cronică a învățătorilor și profesorilor, cea mai caldă manifestare de mulțumire a elevilor, uneori și ei cu părul alb.

În vechiul regim capitalist, prost plătiți și neglijați, învățătorii și profesorii au dus, într-adevăr, muncă de apostolat. Erau oameni cinstiți și muncitori, destinați a fi victime sigure într-un regim de deșănțată corupție.

Mii de învățători au rămas în sate, în cinste și sărăcie, fără aspirații de deșarte parveniri, găsind cea mai mare satisfacție din viață și cea mai înaltă justificare a existenței în îndeplinirea cu dragoste și înțelegere a misiunii lor.

Ei au rezistat tuturor tentațiilor lor. Cei mai mulți nu s-au lăsat furați de ademenirile politicianiste. S-au închis în școli și în clase, ca în niște insule de salvare a tot ce avea mai bun sufletul acestui popor.

Disprețuiți de boierii din sat, ca și de guvernării care le aruncau un salariu de mizerie, ei și-au găsit mîndria și demnitatea

în ei înșiși, în frumusețea misiunii lor căreia s-au dedicat cu toată ființa.

Învățătorii și profesorii au fost și ei în trecut o pătură aparte de exploatați. Ei au trăit și sufletește întru totul alături de țărani, laolaltă cu copiii lor dezbrăcați și desculți.

Din trista istorie a trecutului, chipurile lor sînt printre cele mai luminoase.

Astăzi, în regimul nostru de democrație populară, rolul lor în viața poporului nostru și-a găsit sensul cel adevărat. Ei sînt, ca niciodată, luminătorii satului, în realitatea cea mai adevărată.

În regimul socialist, în desfășurarea revoluției culturale, rolul învățătorilor și profesorilor este covârșitor. Ei poartă răspunderea ridicării nivelului cultural al satelor, ei creează baza științifică de cultură generală și de educație socialistă a generațiilor viitoare, a omului de mîine.

Sarcinile lor obștești nu se limitează doar între zidurile școlii și la lecțiile din clasă. Ei sînt educatorii permanenți ai poporului prin conferințe, prin demonstrații practice. Ei sînt pionieri ai științei, ai culturii.

Cinste și recunoștință lor!

În această zi de emoție pentru toți cei care au fost o dată elevi, acum un an sau acum 60 de ani, să-mi fie îngăduit a aduce la lumina vieții și eu numele învățătorului blînd și bun, Lăzărescu, din satul meu natal, și prin omagiul fierbinte pe care i-l aduc după 60 de ani de cînd m-a deprins alfabetul din a cărui alcătuire personală am făcut vers, să aduc un omagiu încărcat de admirație și stimă tuturor învățătorilor și profesorilor din patria noastră.

DEMOSTENE BOTEZ

Din tot sufletul...

De „Ziua învățătorului” mă simt din tot sufletul alături de tovarășii noștri învățători, maiștri-instructori și profesori din întreaga țară, întrucît întreaga mea activitate se îmbină strîns cu a lor.

În decursul anilor de cînd muncesc ca maistru cazangiu la uzinele „Grivița Roșie” am avut bucuria de a participa la pregătirea a zeci de tineri muncitori, astăzi ostași de nădejde ai glorioasei noastre cetăți muncitorești. Indrumînd pașii fiecărei promoții de ucenici către pătrunderea tainelor meseriei de cazangiu am simțit mereu alături de mine, umăr lingă umăr, uniți de aceeași cauză măreață a fărîmării schimbului de mîine al clasei noastre muncitoare, pe profesorii și maiștrii-instructori ai școlii profesionale de pe lingă uzinele noastre.

An de an am putut constata creșterea nivelului de pregătire al ucenicilor, cunoștințele lor tot mai adînci privind tehnica și tehnologia nouă de producție, care dovedesc o preocupare tot mai stăruitoare din partea profesorilor de specialitate pentru a-i pregăti la un nivel profesional cît mai înalt. Mereu mai des i-am văzut pe profesorii școlii în mijlocul nostru, al maiștrilor și muncitorilor instructori din producție, căroră ne-a fost încredințată instruirea practică a ucenicilor, interesîndu-se des-

pre felul cum tinerii învață meseria, despre cum înțeleg explicațiile noastre, cum minuiesc mașinile și utilajele și ce cunoștințe le-ar mai fi necesare pe viitor.

Ne bucură mult atunci cînd vedem că ucenicii noștri, viitorii tovarăși de muncă și de luptă pentru desăvîrșirea construirii socialismului și trecerea la construirea comunismului, sînt tineri disciplinați, care lucrează cu trageră de inimă și cu mult simț de răspundere față de sarcinile care le-au fost încredințate. Aceasta dovedește că și pe tărîmul educației munca profesorilor și maiștrilor-instructori este încununată de succes. Desigur că la acest succes și-au adus o contribuție importantă învățătorii și profesorii care au îndrumat pașii ucenicilor noștri încă din prima clasă elementară.

Pentru întreaga muncă îndeplinită cu dragoste, pentru contribuția lor la formarea celor care vor munci mîine cu competenție în fabrici și uzine alături de noi, muncitorii mai vîrstnici, le strîng mîna cu căldură învățătorilor și profesorilor și le urez din toată inima sănătate, fericire și viață lungă!

ALEXANDRU CODESCU
maistru cazangiu la uzinele „Grivița Roșie”
Erou al Muncii Socialiste

Este o deosebită bucurie...

Este o deosebită bucurie pentru mine să mă asociez la omagiul ce se aduce învățătorimii noastre în această zi de sărbătoare. Anul acesta se împlinesc 50 de ani de cînd, urmînd sfatul învățătorului meu, m-am înscris la liceu. Am fost primul fiu de țaran din satul Valea-Hogei, din ținutul Vasluiului, care a mers mai departe la învățătură. Trăiesc sărbătoarea cu emoția acestei amintiri însemnate pentru mine, pentru viața mea.

Între anii 1907—1912, cînd am făcut cursul primar, în satul meu natal era o singură sală de clasă, cu un singur învățător la toate cele cinci clase. Posibilitățile pe care le avea atunci învățătorul de a se ocupa îndeaproape de elevi erau, desigur, foarte reduse. Cu atît mai mult cu cît în timpul iernii mulți elevi nici nu veneau la școală, deoarece nu aveau haine sau opinci, iar în timpul

primăverii și toamnei trebuiau să meargă la munca cîmpului.

Astăzi ne putem mindri cu școlii spațioase, cu învățători și profesori mulți și bine pregătiți, iar învățămîntul de toate gradele se bucură de atenția și grija partidului și guvernului.

În condițiile pe care le-a creat regimul democrat-popular munca învățătorilor și profesorilor poate fi — și este — plină de frumusețe și de roade. Doresc din toată inima ca roadele să fie și de zi mai multe și mai mari. Doresc succese în muncă miilor de învățători și profesori de pe meleagurile țării noastre, pentru desăvîrșirea construirii satului, pentru viitorul mereu minunat al patriei noastre.

Acad. prof. G. VRINCEANU
Directorul Institutului de Matematică al Academiei R.P.R.

În aceste zile...

În aceste zile noi ne aflăm în toilul bătăliei stringerii recoltei. Dumneavoastră, dragi învățători și profesori, ați și socotit roadele bogate ale muncii pe care ați depus-o în școală timp de un întreg și vă pregătiți de sărbătorirea „Zilei învățătorului”. Mă gîndesc cu drag la fiecare dintre învățătorii și profesorii satului nostru și îmi vin în minte întâmplări din perioada anilor cînd au luptat alături de noi pentru crearea gospodăriei colective „Gh. Lazăr” și apoi, mai tirziu, pentru întărirea continuă economică și organizatorică a gospodăriei noastre, pentru a aduce belșugul în fiecare casă de colectivist.

O dată cu gospodăria din sat s-a ridicat și școala. Iată, de pildă, chiar în toamna trecută am avut bucuria să deschidem noul an de învățătură într-o clădire nouă, ridicată pentru școală de către gospodăria colectivă.

Feciorii și fetele noastre învăță acum în această școală luminoasă o mulțime de lucruri folositoare pentru viața și munca lor de viitor, pentru anii cînd vor munci și ei alături de noi în colectivă sporind belșugul și bunăstarea tuturor.

Colectiviștii noștri le sînt recunoscători învățătorilor și profesorilor școlii care cresc asemenea tineri pricepuți și harnici, plini de dragoste în muncă, cum sînt șefii de echipă Constantin Gavrilă și Constantin Negoită. Și le mai sîntem recunoscători învățătorilor și profesorilor pentru viața culturală și artistică bogată a căminului cultural unde ei sînt inima activității, pentru că ne-au deschis tuturor dragostea de carte și astfel ne-au ajutat să găsim mai ușor calea belșugului.

Fiecare profesor, fiecare învățător ni-e astăzi tot atît de apropiat ca profesorii și învățătorii din satul nostru, căci ei cresc și îi învață pe toți copiii țării. Socotiți, dragi tovarăși, pîinea caldă și vinul de la masa voastră sărbătorească drept închinarea noastră plină de dragoste pentru voi.

NICOLAE ANDREI
președintele gospodăriei agricole colective „Gh. Lazăr” raionul Slobozia, regiunea București, Erou al Muncii Socialiste

a învățătorilor și profesorilor

ÎNALTĂ CINSTE SLUJITORILOR ȘCOLII

În ziua de 24 iunie am fost de față la serbarea de sfârșit de an de la Școala medie numărul 37 din București. Au fost sărbătoriri cu acest prilej nu numai elevii premianți și cei care au absolvit, ci și dascălii lor. Am rămas deosebit de impresionat de dragostea cu care părinții și elevii îi înconjurau pe învățători și profesori. Maldărul uriaș de flori aduse educatorilor, cuvintele pline de respect rostite de către părinți și elevi la adresa lor, întreaga atmosferă de la această manifestație sărbătorească m-a făcut să-mi amintesc de primul sfârșit de an din cariera mea de învățător.

Eram într-un sat din fostul județ Vlașca. Tânăr și plin de entuziasm — aveam pe atunci doar 18 ani — am muncit cu dragoste pentru pregătirea serbării. Cei patru învățători de la școală — toți tineri — am pus mână de la mână și am cumpărat câteva daruri pentru premianți. Eram bucuroși că vom putea face o demonstrație culturală în fața satului și așteptam ziua serbării cu mai multă nerăbdare decât copiii.

Ziua aceea a venit, dar n-am avut parte să ne bucurăm. Primarul comunei cumpărase un vraf de cărți și cerea să-l dăruim fiicei sa de drept premiu. Noi n-am fost de acord. Nu numai că nu era just să dăm unei eleve un cadou mai mare decât celorlalți premianți, dar fiica primarului nu era nici măcar premiantă, căci învăța prost. Am încercat să-i explicăm primarului acest lucru, dar el n-a vrut să înțeleagă și pentru că n-am vrut să-i satisfacem dorința, a dat ordin jandarmilor să interzică serbarea, sub motiv că satul era contaminat de... scarlatină.

După 4 ani de la această întâmplare, eram suplinitor la Șesuri, un sat de mineri din Munții Apuseni. Aci eram doar doi învățători: la circa 150 elevi înscriși în 7 clase. Local de școală nu exista și se făceau cursuri într-o casă parohială, pentru care biserica încasa, sub formă de chirie, o sumă destul de importantă din bugetul comitetului școlar. Întâlnisem să închegăm însă un colectiv de tineri, făcând o echipă de teatru, cu care am dat câteva serbări în scopul de a strânge bani pentru școală. Am adunat o sumă frumoasă și pentru premii, dar primarul și preotul satului

au hotărât „să nu stricăm banii pe cărți”, ci să fie folosiți pentru plata chiriei, deoarece preotul avea nevoie de odăjdii noi. Se înțelege că ne-am împotrivit cu înverșunare acestor măsuri, dar n-am izbutit. Banii strinși cu atita trudă pentru școală au fost cheltuiți de omul bisericii.

Asemenea cazuri nu erau izolate. Învățătorii din fosta Românie erau siliți să muncească în condiții extrem de grele: erau supuși la o viață de mizerie, înjositoare, care nu corespundea nici pe departe misiunii lor. E drept, printre învățători erau și unii care transformaseră școala într-un mijloc de exploatare și speculă. Notele puse de ei în catalog corespundeau nu cunoștințelor însușite de elevi, ci cadourilor aduse de părinți. În imensa lor majoritate, în ciuda barbarului tratament pe care li-l aplica regimul burghez-moșieresc, învățătorii munceau însă cu abnegație.

Astăzi, școala și slujitorii ei se bucură de înaltă cinste.

Noi, comuniștii, luptăm pentru a făuri fericirea pe pământ. Drumul pe care sint chemați să meargă învățătorii este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră, spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor din R.P.R.

În multe vizite pe care le-am făcut în ultimii ani la diferite școli am constatat că învățătorii din țara noastră merg cu entuziasm pe acest drum. Se poate spune cu tărie că acele tipuri de învățători care mi-au servit de model pentru construirea personajelor Gheorghe Diaconu-Murgeni și Leonida Ciobanu au dispărut cu desăvârșire. Nu mai există nici tipul învățătorului cinstit dar confuz, care mergea încotro bătea vântul, bijbiind drumul spre năzuințele inimii lui.

Astăzi există numai un singur tip de învățător: învățătorul strins legat de popor, conștient de misiunea sa, care formează din tinerii noștri cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Este aceasta o cinste, dar și o datorie înaltă, pe care zecile de mii de învățători de pe întinsul patriei și-o îndeplinesc cu entuziasm.

L-am văzut la treabă pe Stan- cu R. Nedea care funcționează de aproape 40 de ani la școala din

satul său natal — Drăghiceanu, raionul Giurgiu. Cât entuziasm dovedește el în toată activitatea școlară și obștească pe care o desfășoară! În școală și la câminul cultural, în cadrul cursurilor de politică curentă și al cursurilor agrozootehnice de masă, la săpături arheologice și la elaborarea conferințelor pentru popularizarea științei — la toate este prezent, neprecupețind nici un efort. Pentru meritele sale în munca de educator de tip nou, regimul democrat-popular l-a decorat cu Ordinul Muncii clasa a doua și i-a acordat titlul de învățător fruntaș.

Cu câtă mândrie mi-a arătat tovarășul Cristian Constantinescu, directorul Școlii medii nr. 37, clădirea nouă și impunătoare, ridicată de regimul nostru democrat-popular. Mândri de contribuția lor la formarea viitorilor constructori ai socialismului și comunismului, ceilalți profesori mi-au povestit despre elevii fruntași, despre realizările obținute în zilele de practică în fabrica din apropierea școlii.

Nu mai puțină mândrie am constatat la învățătorii și profesorii din Videle pentru clădirea frumoasă a școlii de șapte ani și a școlii medii raionale, ori la cei din Drăgănești-Vlașca pentru cea ridicată în anul trecut. „Aici, în clasele acestea luminoase, înzestrate cu mobilier modern, îți îndeplinești cu drag meseria” — îmi spunea zilele trecute învățătorul Al. Tîrnăcop, șeful secției raionale de învățămînt.

Avînd an de an condiții tot mai bune create de regimul democrat-popular, înconjurați de dragostea partidului și guvernului, a întregului nostru popor, învățătorii îndreptățesc încrederea ce le-a fost acordată de a crește milioanele de copii în spiritul vremurilor noi pe care le trăim. Acum, de „Ziua învățătorului” — sărbătoarea școlii noastre noi — ei trec în revistă realizările unui an de strădanie și pot spune cu mîndrie: „Ne-am îndeplinit datoria. La anul ne vom strădui să ne-o îndeplinim și mai bine!”.

Este o satisfacție, dar în același timp și un nou angajament. Cine-i cunoaște pe învățători, cine i-a văzut la lucru și, mai ales, cine a lucrat alături de ei, e sigur că și acest nou angajament va fi îndeplinit.

ȘERBAN NEDELICU

În întîmpinarea „Zilei Învățătorului”

În orașul și raionul Brașov au loc pregătirile necesare bunei organizări și desfășurării a „Zilei Învățătorului”.

Formațiile artistice de amatori ale sindicatului învățămîntului au făcut în acest scop repetiții intense. Anul acesta artiștii amatori vor să ofere colegilor lor, cu prilejul „Zilei Învățătorului”, un program bogat, realizat în condiții artistice superioare anilor trecuți. Corul dirijat de

prof. Aron Bogdan, de exemplu, pregătește, cu concursul Filarmonicii de stat „Gheorghe Dima” din Brașov, Simfonia a IX-a de Beethoven. Orchestra simfonică a cadrelor didactice din Brașov, dirijată de prof. Ansel Hönigberger, menționată pe țară la cea de al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, va prezenta un concert la care își vor da contribuția numeroși soliști vocali din rândurile cadrelor didactice.

Învățătorul de ieri — învățătorul de astăzi

„Statul de democrație populară i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă”. Aceste cuvinte, rostite la Congresul învățătorilor din 1952 de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, arată prețuirea și încrederea de care se bucură învățătorul și profesorul în statul nostru.

Cîtă deosebire între felul cum sint priviți și apreciați învățătorii și profesorii astăzi și cum erau priviți și apreciați înainte de 23 August 1944!

În vremurile regimului burghez-moșieresc învățătorii și profesorii erau lăsați după terminarea studiilor în voia soartei, în școli părăgînite, fără manuale după care să predea, fără a li se asigura nici măcar minimum de condiții materiale necesare unui trai decent. Presa din acea vreme conținea articole edificatoare cu privire la situația grea, de-a dreptul tragică a oamenilor școlii.

Iată unele date semnificative privind conținutul învățămîntului în vremea burghez-moșierimii, apărute în articolul „Manuale didactice” din revista „Semănătorul” (sept. 1935):

„Dintr-o cercetare amănunțită a recentelor manuale de curs primar ne formăm imediat convingerea că nu toate corespund scopului pentru care sint alcătuite.

„Astfel sînd lucrurile cred că e timpul să ne întrebăm: pînă cînd cu valuri după valuri de manuale scumpe și proaste? Oare nu e timpul să revenim la realitate și să ne ocupăm mai îndeaproape de cartea de școală?”

Numeroase sint articolele apărute în presa vremii care oglindesc situația materială deosebit de grea a cadrelor didactice.

Într-un articol intitulat „Soarta învățătorimii” și apărut în anul 1932 citim: „În timpurile de față, întreaga învățătorime romînă trece prin clipe de grele încercări și mari suferințe. De la un capăt la altul al țării nu auzi decît glasurile lor disperate, nu simți decît duhul sărăciei ce caută să-i cuprindă. Ni-meni nu-și îndreaptă privirile spre ei! Ochii tuturor se închid și urechile se astupă cînd e vorba de învățător”.

Situația aceasta s-a perpetuat și în anii următori. Articolul „Învățătorii tineri” — apărut în gazeta „Semănătorul” din 15 noiembrie 1937 relatează următoarele: „Viața învățătorilor tineri e o tragedie. Cei care s-au coborît din sferele înălțimilor, între ei, le-au cunoscut situația tristă și dureroasă. Dar aceia care-i privesc și apreciază numai din birouri nu vor cunoaște niciodată calvarul tinerilor învățători.

Ca urmare a acestei nepăsări, avem astăzi în țară 4000 de învățători tuberculoși, răpuși de mizeria îndurată la începutul apostolatului.”

Guvernele regimului burghez-moșieresc nu numai că nu se în-

grăeau să îmbunătățească condițiile de viață și de activitate ale cadrelor didactice, dar de multe ori căutau fel de fel de pretexte pentru a le înrăutăți.

Despre grija pentru asigurarea unei pregătiri temeinice și a perfecționării învățătorului și profesorului nici nu putea fi vorba în trecut.

În articolul „Perfecționarea învățătorului” — publicat în gazeta „Semănătorul” din 15 aprilie 1937 — se spune: „Am cerut de atîtea ori prin organele noastre de publicitate să ni se deschidă drumul spre universitate. Am cerut să ni se înlesnească calea spre izvoarele înalte ale culturii ca să ne perfecționăm pregătirea, deoarece această perfecționare este imperios cerută...”

Încercările unor guverne ale regimului burghez-moșieresc de a crea anumite paleative, cum au fost secția pedagogică universitară sau școlile normale superioare, nu au soluționat problema perfecționării învățătorului, mai ales că durata lor — datorită intereselor burgheziei — a fost foarte scurtă și au cuprins un număr foarte mic de învățători.

Problemele vieții și muncii cadrelor didactice au fost soluționate radical abia astăzi, în vremea regimului nostru de democrație populară.

Partidul și guvernul — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători răspinși pe tot întinsul țării noastre.

Această apreciere a fost dovedită în fapte. Astfel prin hotăriri de partid și de stat condițiile materiale ale cadrelor didactice au fost îmbunătățite simțitor. Pentru pregătirea învățătorilor și profesorilor s-au creat după Reforma învățămîntului școli pedagogice și institute pedagogice, s-a deschis drum larg învățătorilor și absolvenților de școli medii spre facultățile pregătitoare de cadre didactice din cadrul universităților.

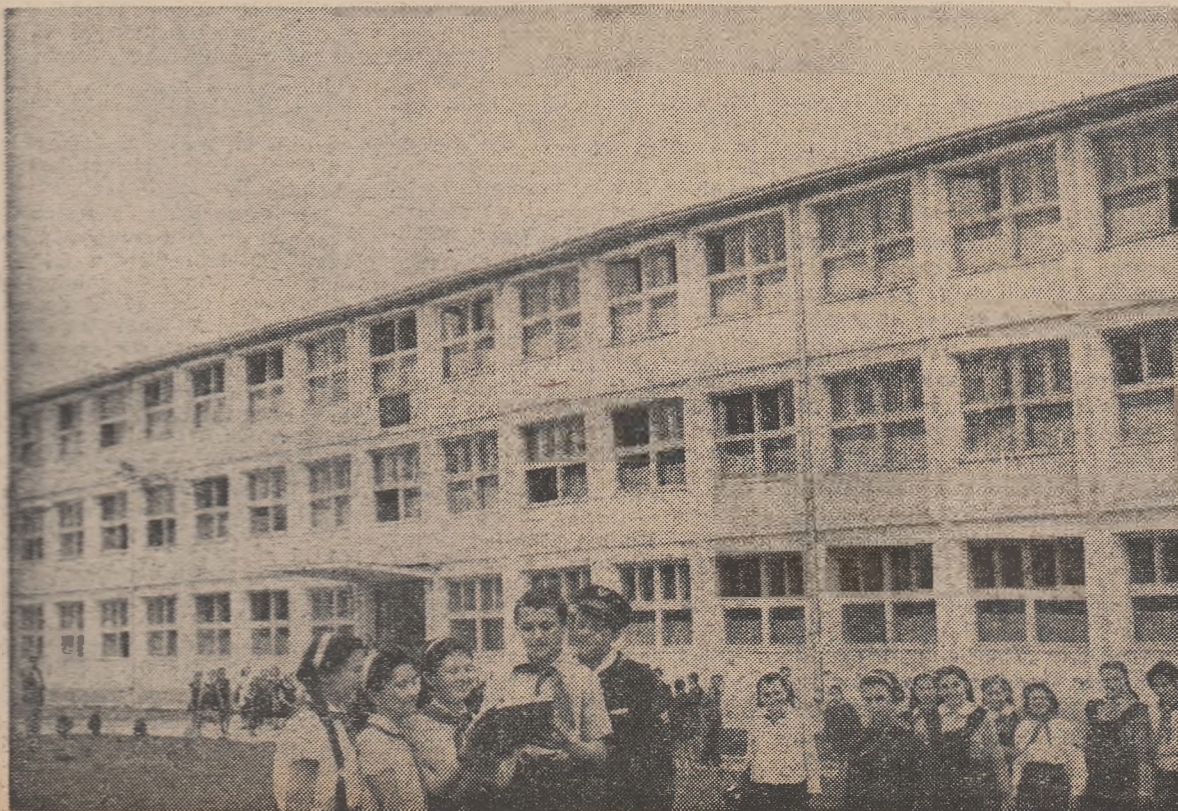
Învățătorilor și profesorilor cu merite deosebite li s-au conferit medalii și ordine ale Republicii Populare Romîne, au fost distinși cu titlurile de „învățător fruntaș”, „profesor fruntaș”, „învățător emerit” și „profesor emerit”.

În semn de înaltă prețuire pentru rolul învățătorului și profesorului se organizează în fiecare an „Ziua Învățătorului”, prilej de onoare și de evidențiere a muncii cadrelor didactice.

Pentru perfecționarea învățătorilor și profesorilor, în afară de comisiile metodice și cercurile pedagogice, se organizează în fiecare an cursuri de perfecționare pe specialități.

Toate aceste preocupări reflectă grija deosebită a partidului și guvernului pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor materiale, a pregătirii și perfecționării cadrelor didactice.

I. LUPU

Una din numeroasele școli noi înălțate în ultimii ani în patria noastră

Prin expozițiile școlare

Parcă-i văd. Pe cei de-a-ntia, de-o șchioapă doar, modelind din bulgăruț moale de plastilină mărgele mici și mari, sau fel de fel de jucării... Pe cei cu un an mai mari, preocupați să scrie pe caietul de calligrafie litere cit mai frumoase, sau atenți să împungă acul pe carton exact în locul indicat de tovarășa profesoară... Pe colegii lor din clasa a III-a, cioplind voinicește bucata de lemn din care și-au propus să facă o lopățică, aranjând în album confectionat de ei minunate fotografii sau cusind pe bucățica de pânză un frumos model național... Pe cei mai mari, dintr-o IV-a, colorind cu pensula desenul făcut cu migală, lipind figurile geometrice din carton, impletind din sfoară diverse obiecte, sau cusind o rochiță pentru păpușă.

Îi văd pe elevii claselor I—IV ai Școlii de 8 ani nr. 165 din Capitală, care timp de un an s-au străduit să scoată din minunile lor mici o sumedenie de lucruri care mai de care mai gingașe, mai frumoase, mai interesante.

Într-o sală de clasă, mâini iscusite au aranjat cu gust sutele de expozate care oferă privitorilor un curcubeu de culori. Cu bucurie și mândrie vorbesc profesoarele de lucru manual și desen Rita Marinescu, Aurelia Strat, Sofia Ungureanu și Elena Rîșnoaveanu despre fiecare expozat: cum a fost lucrat, de cine, cu câtă răbdare, cu câtă plăcere. Profesoarele își cunosc bine elevii, știu care sînt aptitudinile lor, știu care activitate practică place mai mult unuia sau altuia. Dragostea, interesul pentru lucrul manual, pentru desen au fost sădite la copii oră de oră, printr-o muncă serioasă, făcută cu multă trageră de inimă.

Expoziția elevilor din clasele experimentale și a celor din clasele de control de la Școala de 8 ani nr. 165 dovedește prin multitudinea și varietatea expozatelor, prin modul în care sînt ele executate, că în timpul anului școlar caștrele didactice de specialitate, întreg corpul didactic al școlii au acordat o deosebită atenție acestor ore, formării la elevi a unor deprinderi practice utile. Orele de desen, de calligrafie, de lucru manual, au constituit pentru elevi adevărate ore de educație estetică. La aceste ore au învățat cum să imbine mai frumos, mai armonios culorile pe coala de desen sau pe pînză, au învățat să iubească, să înțeleagă frumosul.

Expoziția mai reflectă însă un lucru deosebit de important — legătura strînsă care a existat între profesorii de specialitate. Sînt expuse numeroase planșe pe care sînt desenate cu migală diferite motive naționale. Desenele acestea executate la orele de desen au fost ca un preludeu al orelor de lucru manual în care elevii au cusut pe pînză aceleași motive naționale. În felul acesta s-a procedat și în cazul desenelor de animale, plante etc. O astfel de legătură a existat și între profesorii de desen, de lucru manual și cei de științele naturii, matematică, geografie, istorie, pentru executarea corectă a desenelor și confectionării de plante și animale, de figuri geometrice, pentru alcătuirea de albume etc. Astfel elevii au știut mai bine cum trebuie executate obiectele și de ce, au putut face legături logice, au desfășurat o activitate conștientă care a solicitat gîndirea lor.

Pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă mai bine cum să lucreze, cum să deseneze, tovarășele profesoare s-au folosit de un bogat material didactic. Am văzut în școală un dulap încărcat cu material didactic pentru orele de lucru manual, confectionat în mare parte de profesoara Rita Marinescu. Sînt aici zeci de planșe, de obiecte lucrate cu multă migală, pe care le-a prezentat copiilor la lecții, ca modele

Întreaga expoziție reflectă de fapt preocuparea cadrelor didactice de specialitate a întregului colectiv al școlii pentru a le forma elevilor deprinderi practice, pentru a le dezvolta interesul și dragostea de muncă.

M. ROBEA

★

Lucrări variate și interesante prezintă la expoziția de sfîrșit de an și elevii din clasele I—IV ai Școlii de 8 ani din comuna

Basarabi, regiunea Dobrogea. Cu multă trageră de inimă învățătorii care au pus pentru prima dată în mîna copiilor creionul, acul sau ferăstrăul de traforaj au aranjat, într-o sală mare și luminoasă, obiectele lucrate cu migală de ei. Sînt prezentate la expoziție șervețele, sorțulețe sau batiște lucrate cu frumoase modele naționale, jucării și desene colorate.

Toate aceste obiecte lucrate de mîinile harnice ale elevilor oferă colectivităților din comună, care vin să viziteze expoziția, clipe de desfătare și bucurie.

T. CREȚU

★

La sfîrșit de an școlar, școlile de 8 ani nr. 4, 5, 7, 8 și Școala de menaj din Botoșani au organizat o expoziție comună, în care sînt expuse obiecte executate de elevi la orele de desen și de lucrări practice.

În sala mare a expoziției privirile își sînt atrase de varietatea obiectelor executate de elevi. Foarte izbutite sînt cusăturile de mîină, ca și figurile geometrice confectionate din carton sau la traforaj. Atrag privirile și planșele cu desene, frumoase colorate, ca și ierburile și insectarele. Vizitatorul rămîne încântat și de expozatele de tîmplărie lucrate de elevi: culere și rame sculptate, jucării, cuști pentru păsări, obiecte de uz casnic.

Expoziția este zilnic vizitată de profesori, de elevi, de părinți.

A. EMIL

★

De cîeva timp, holul mare al școlii medii „dr. Petru Groza” din Capitală și-a schimbat înfățișarea: găzduiește expoziția de lucrări practice executate în timpul anului școlar de elevi. Cine vizitează această expoziție nu poate să nu tragă concluzia că, sub grija atentă a cadrelor didactice, elevii au căpătat temeinice deprinderi practice, au învățat să imbine armonios utilul cu frumosul.

Deosebit de interesante sînt lucrările de lăcătușărie prezentate în expoziție, ca și planșele și materialele didactice necesare predării geometriei în spațiu, lucrate de membrii cercurilor de matematică și desen tehnic. Două hărți din cadrul expoziției atrag în mod deosebit atenția. Una din ele prezintă cele mai importante termi și hidrocentrale din țara noastră, iar cealaltă obiectivele industriale ce vor fi realizate în planul șesenal.

Elevii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a prezintă în expoziție minunate cusături românești, care dovedesc pricepere și talent, precum și rochițe, fuste, bluze, lucrate cu multă gust și multă migală. Lucrările vădesc limpede faptul că, sub îndrumarea profesoarelor de lucru manual, tov. Aurelia Torcaru, elevii au învățat să imbine cu pricepere culorile, să confectioneze cu propriile lor mîini lucruri frumoase și folositoare.

Un colț al expoziției este rezervat lucrărilor de legătorie. Se află aici carnețele, albume, cărți frumoase legate — toate executate de elevi sub îndrumarea profesorului Berco Lanczeth.

La plecare am trecut din nou în revistă expozatele. Am reținut cîteva nume scrise pe etichetele care însoțeau fie o planșă, fie o rochiță, fie o față de masă. Nu i-am întîlnit pe autorii lucrărilor expuse: de cîteva zile au intrat în vacanță. Am căutat să mi-i închipui însă după cele cîteva indicii pe care mi le furnizaseră roadele muncii lor. Aceștia mi-au dat siguranța că, indiferent ce vor deveni elevii de astăzi, în orice domeniu vor lucra, vor fi oameni destoinici, cu dragoste pentru munca direct productivă, harnici și talentați. Și toate acestea cu ajutorul școlii, cu ajutorul cadrelor didactice.

M. IEȘANU

★

În expoziția tematică deschisă la școala medie „Elena Sirbu” sînt prezentate numeroase lucrări executate de-a lungul anului școlar de elevii școlilor de cultură generală și de meserii din Capitală.

Se văd aici lucrări de traforaj executate de elevii claselor a V-a,

lucrări de tîmplărie realizate în clasele a VI-a, panouri de lăcătușărie aparținînd elevilor din clasele a VII-a și a VIII-a.

O sală rezervată pentru lucrul de mîină și gospodărie oglindește gustul artistic, pricepera și îndemînarea elevilor din clasele V—VII. În expoziție pot fi urmărite rezultatele obținute de cîteva școli din București unde s-a introdus învățarea țesutului covoarelor și cusăturilor românești.

Deosebit de interesante sînt lucrările expuse în sala destinată studiului mașinilor. Vizitatorul poate vedea aici expozate și panouri legate de studiul mașinilor, automobilului, al mașinilor și aparatelor electrice.

O atenție deosebită a trezit în rîndul vizitatorilor cabinetul tehnic prezentat în expoziție, care reproduce modul de organizare a cabinetului tehnic de la școala medie „Elena Sirbu”. Cabinetul este realizat pe anumite obiective și anume: cîteva panouri cu materii prime și materiale (metale feroase, neferoase, materiale plastice și electrotehnice); panouri cu șule (de lăcătușărie și așchietoare) și obiecte obținute prin prelucrări cu aceste șule: un panou reprezentînd transformarea mișcărilor; sisteme de transmisie (cu curea, lanț, az cardanic etc.); sisteme de angrenaj, tipuri de roți dințate, aplicații în tehnică ale planului înclinat etc. Un sector este rezervat electricității (surse de curent, consumatoare de curent, instalații interioare, întreprunătoare etc.). Cîteva panouri și secțiuni vin în sprijinul predării automobilului (sistemul de aprindere, schema electrică, carburatorul, sistemul de frînă hidraulică, secțiune în ambreaj, în satelit, în bloc motor etc.). Alte panouri reflectă dezvoltarea industriei noastre siderurgice, chimice, electrice cu ajutorul unor hărți luminoase. Cabinetul cuprinde și numeroase planșe ilustrative care vin în sprijinul predării lăcătușăriei, mașinilor și aparatelor electrice, a automobilului.

Îngrijite și variate sînt expozatele școlilor de meserii confecționate și gospodărie care dovedesc o bună calificare a elevilor acestor școli.

Panourile expoziției oglindesc procese tehnologice de realizare a diferitelor obiecte din programa școlară de tîmplărie și lăcătușărie, scot în evidență variate căi practice de obținere a aceluiași obiect, însușite de elevi. În același timp expoziția din anul acesta scoate în evidență faptul că se aplică cu mai multă pricepere în practică cunoștințele de matematică, desen, fizică, chimie etc.

Exponatele demonstrează clar preocuparea sporită a profesorilor din școli pentru producerea unor obiecte necesare înzestrării laboratoarelor școlare. Astfel pot fi văzute procesele tehnologice de obținere a compasului de interior și exterior, dornului, ramei de ferăstrău pentru traforaj și tăiat metale, ciocane, stative de eprubete, casete pentru semințe, broască de ușă etc. — iar în cadrul lucrărilor de tîmplărie planul înclinat, stativ de eprubetă, gherghet, gonimometru etc.

Expoziția, care are ca tematică oglindirea felului cum au reușit școlile medii din Capitală să transpună în viață Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. privind întărirea legăturii școlii cu producția, cu practica construcției socialiste, reușește să scoată la iveală strădania elevilor și profesorilor de a realiza în cadrul activităților practice obiecte care cer multă îndemînare, deprinderi practice, cunoștințe de desen, matematică etc.

Faptul că toate școlile din Capitală vizitează pe rînd expoziția permite ca elevii și profesorii să compare roadele muncii lor cu roadele dobîndite de colegii din alte școli. Aceasta va contribui, desigur, la îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar, la dezvoltarea realizărilor obținute.

O. R.

Numeroase expoziții școlare au prezentat în aceste zile roadele activității elevilor.

Consfăturile raionale ale cadrelor didactice

Joi au început în țară consfăturile raionale ale cadrelor didactice, care dau învățătorilor și profesorilor din școlile de cultură generală, profesionale și tehnice prilejul să dezbată principalele aspecte ale muncii pe care au desfășurat-o în anul școlar încheiat, problemele activității educative în rîndurile elevilor, precum și sarcinile care le revin în lumina hotărîrilor de partid și de stat cu privire la îmbunătățirea învățămîntului agricol.

Peste 400 de cadre didactice s-au întîlnit în consfăturile din raionul Craiova. Printre participanții la consfăturile pot fi văzuți Ștefan Popescu, Nicolae Ci-reasă, Constantin Baniță, Paula Rădulescu, Vasile Predescu și alți învățători și profesori fruntași în activitatea la catedră.

Adunarea a fost deschisă de tov. Gheorghe Stroe, președintele sfatului popular raional. Au luat în continuare cuvîntul tov. Dumitru Diaconescu, șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional, care a prezentat darea de seamă asupra activității școlilor în cursul anului 1961-1962 și

a vorbit despre măsurile ce trebuie luate pentru întărirea activității educative din școli.

Numeroasele cadre didactice care au participat la discuții au adus o importantă contribuție la adîncirea problemelor prezentate în darea de seamă, împărțînd experiența lor în munca instructiv-educativă.

La punctul 2 de pe ordinea de zi a luat cuvîntul tov. Dumitru Niță, secretar al Comitetului raional P.M.R., pentru a expune referatul „Sarcini noi ale cadrelor didactice în lumina hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. și a Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962”.

În mod rodnic se desfășoară lucrările consfăturilor și în raioanele regiunilor Cluj, Argeș, ca și în celelalte regiuni ale țării. Dînd cadrelor didactice posibilitatea să analizeze în mod amănunțit laturile cele mai însemnate ale muncii din școală ele vor contribui, de bună seamă, la îmbunătățirea activității instructiv-educative în viitorul an școlar.

A. C.

Vacanță

Școlile erau încă în plină desfășurare a activităților legate de încheierea anului școlar, cînd la Comitetul orașenesc București al P.M.R. a fost convocat comanda-mentul de organizare a vacanței de vară a copiilor din Capitală.

Nu e o sarcină ușoară să asigure pentru circa 180.000 copii și tineri cuprinși în școli de toate gradele o vacanță plăcută, cu activități variate, reconfortante și totodată educative. Prin grija organelor de partid și de stat, s-au luat numeroase măsuri care să asigure nu numai simpla îndeplinire a acestei sarcini, ci îndeplinirea ei în cele mai bune condiții.

Circa 130.000 de copii vor porni în drumeție, fie în excursie de 1—3 zile, ca să cunoască raionul lor, Capitala și minunatele sale împrejurimi, alte mii vor pleca în excursii de 3—5 zile sau de 5—7 zile, pentru a cunoaște frumusețile patriei noastre socialiste, marile realizări ale regimului nostru pentru a vedea nemijlocit cum se transpun în viață Directivele Congresului al III-lea al partidului.

Itinerariile, alese cu multă chibzuință, cu consultarea unor profesori de specialitate care au experiență în organizarea excursiilor, permit realizarea multor obiective. Elevii vor străbate meleagurile Moldovei — Onești, Bacău, Săvinești, Piatra Neamț, Bicău, Slănicul Moldovei, Iași, Vatra Dornei — ale Ardealului — Brașov, Tuznad, Cluj, Sibiu, Hunedoara, Valea Jiului, vor vizita Banatul, Oltenia, precum și Delta Dunării și permanentul nou litoral.

Plină de bucurii va fi vacanța și pentru cei ce vor fi oaspeții taberelor amenajate în jurul Bucureștiului. Pe lângă tabăra de la Snagov, organizată de Sfatul popular al Capitalei în colaborare cu Comitetul orașenesc U.T.M., tabăra care va găzdui pe rînd, în timpul verii, circa 5.000 de pionieri și școlari, în acest an

fiecare raion al Capitalei organizează cîte o tabără în cele mai pitorești locuri din împrejurimile orașului. La aceste tabere vor fi cuprinși alți circa 7.000 de elevi. Cei din raionul Grivița Roșie, de exemplu, vor petrece zile minunate în pădurea Mogoșoaia, cei din raioanele Lenin și T. Vladimirescu la malul Argeșului, cei din raionul 23 August în pădurea Brănești, iar cei din celelalte raioane în diferite colțuri pitorești de pe malurile lacului Snagov. În aceste locuri sînt amenajate toate cele necesare odihnei și recreerii, începînd de la cazare și hrană, și pînă la material sportiv, instrumente muzicale etc. Descrierea taberei de la Snagov este concludentă în această privință. Aici, într-o pădure minunată, se află o cabină și 20 de corturi mari, înconjurată de o grădină de trandafiri cu o largă perspectivă spre lac, cu terenuri de volei și baschet, cu bazin de înot.

Dar formele de organizare a vacanței nu se termină aici. Peste 24.000 de copii din Capitală sînt trimiși în tabere la munte și la mare, peste 15.000 de copii vor învăța să înoate în bazine puse la dispoziția lor. În parcuri, în casele de cultură ale tineretului sînt organizate tabere locale pentru recrearea celor rămași în Capitală.

Bucureștiul va primi în această vară circa 11.000 de elevi din diferite regiuni ale țării. S-au asigurat din timp toate condițiile ca ei să cunoască cit mai bine minunata noastră Capitală, să se întorcă acasă cu amintiri de neuitat.

Organizată de organele de învățămînt în strînsă colaborare cu organizația U.T.M. vacanța din acest an se anunță deosebit de bogată în activități interesante.

O. ROȘEANU
șef adjunct al secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei

CREAȚII ALE CADRELOR DIDACTICE

Gînduri de învățător

Scăldată-n lacrimi cartea, și tremurată-n palme
Ce rar era văzută în traistă de țăran!
Era mai aspru traiul cu fiecare an
Și pieptul plin de ură, și graiul de sudalme.

...Dar azi în școală nouă, clădită-n miez-de sat,
S-adună-n zori copiii ținîndu-se de mîndă.

Privesc cu drag voioasă, pestrița lor eunună
Și-n iureșul lor vesel mă las și eu furat.

Și flutură cravate și zboară un crîmpei
De cîntec ce străbate întregul plai în flori,
În țara noastră nouă, sub comuniste zori
Mă simt și eu tot lînăr alături de ei.

NICOLAE GINGHINĂ
Ciureștii vechi, raionul Bujoru

ALEXANDRINA ZBIEREA:

„Fete din Bocșa”

Primii mei elevi

Vă prind numele pe aripile cîntului
Primii mei elevi
Și vă dăruiesc amintirea
Din dimineața aceea luminoasă
Cînd sliosă
Am pășit pragul clasei voastre
Impodobit cu flori.

Era un început de drum
Și inima-mi tină ră vă căuta
Și visa
Întîlnind ochii mirași,
Mîinile mici
Ce-n fiecare colțisor al clasei
Au pus cîte ceva.

V-am văzut visători
cutezători,
Acorduri în marele cîntec
Făurit de om.
Creatori dăruieți comunismului
Și marelui imn de dragoste
Pentru pace și om.

De la început
Vă port în inimă
Pe toți deopotrivă,
Cei de atunci și cei de azi,
Îmbrățișînd în voi viitorul și soarele.

MARIA BOCA
Școala de 8 ani nr. 2, Sibiu

Învățătorii

În gîndul mic și traged de școlar,
În ochii lui cu albăștrimi de floare,
Chiar de la primul semn de-abecețar
Voi puneți, zi de zi, un bob de soare.

Și-n inima ce bate jucăușă,
Cum suie primăvara seva-n pom,
Voi redeschideți zilnic largă ușă
A dragostei de viață și de om.

Sub ochii voștri, firavul lăstar
Neîntinat, ca roua dimineții,
Se-nalță către soare, temerar,
Și prinde rădăcini în solul vieții.

Lumina-n care-l creșteți dîrz, neînfrînt
Nu se va stinge-n beznă niciodată,
Căci e lumina roșului avînt
Din comunistă stîncă scăpărată.

Prof. F. CREȚEANU
Turnu-Măgurele

De ziua ta

...Și cînd mă poartă gîndul spre vremi de mai-nainte
În satul cu mireasmă de soc și calomfir,
Te văd întîi pe tîne, luminător de minte
Învățător asemeni lui domnu' Trandafir.

Te văd proptind cocioaba sub snopi de-ogrinji turtită
Și cîrpăcindu-i geamul cu pap și mucava.
Sădești răsuri în juru-i și tufe de răchită
Ferind de ochii lumii sărmană școala ta.

Te-aduni la stat cu oameni pe prispele schiloade,
Oțezi în rînd cu dinșii, blestemi în rînd cu ei,
Ș-aprind ca jarul ochii sub streșini de broboade,
În ochii de sub țundre s-aprind mii de scînteii.

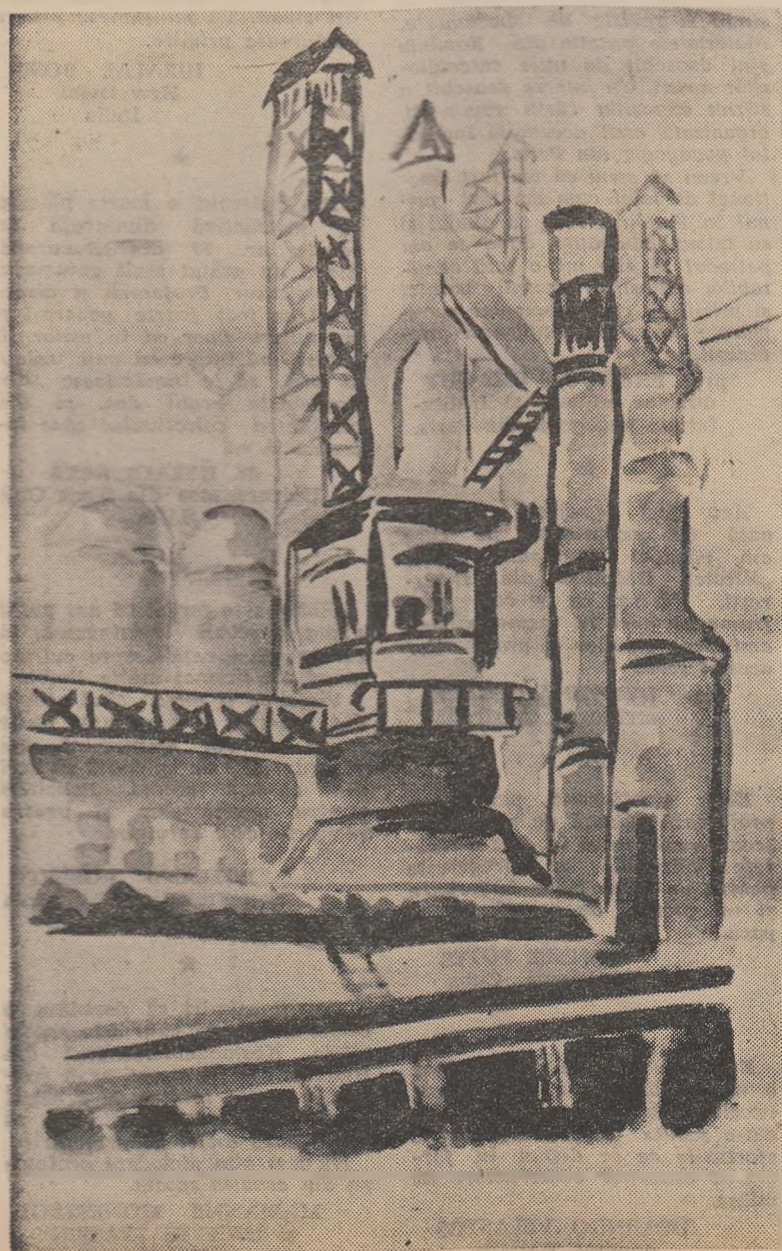
Dar iată că și-n satul cu iz de calomfir
Se iscă-n vîntorare un vînt de libertate.
Iar tu, lăstar din trunchiul lui domnu' Trandafir
Deschizi iereaștra școlii s-ascuți cum vîntul bate.

Cînd feți trumoșii vremii din piept înaltă zid,
Cînd seceri și ciocane izbesc în toate cerul,
Cînd litere de flăcări pe boltă scriu PARTID
Spărgînd în țândări cerul, frîngînd în două fierul.

Tu-nvățător, în satul cu iz de calomfir
Purcezi la muncă nouă în fapt de primăvară
Și școala ta-i grădina de maci și trandafiri
Și-n fiecare floare tu vezi întreaga țară.

Și-ți rid în soare ochii, iubite-nvățălor.
Îți rid în soare ochii și fruntea-ți cată sus.
Ești piatră de zidire, tu însuși ziditor.
În slujba biruinței abia acum ești pus.

Prof. OLIVIU NEGOIȚĂ
București

MOISE GABRIELA

Peisaj industrial

Saluturi de la prietenii

MOSCOVA

Dragi tovarăși!

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din învățământ, din școlile superioare și instituțiile științifice din U.R.S.S. trimite oamenilor școlii din R.P.R., în numele tuturor învățătorilor și profesorilor sovietici, un cald salut frățesc cu prilejul „Zilei învățătorului”.

Noi, cadrele didactice sovietice, cunoaștem bine marile realizări dobândite de poporul frate român în construirea socialismului. Știm că voi, învățătorii și profesorii români, aduceți o contribuție de seamă la cauza construirii socialismului. Urmărim permanent, cu atenție, munca rodnică, creatoare, pe care o depuneți pentru dezvoltarea continuă a învățământului, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, pentru educarea tinerei generații în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

Pregătirile pentru „Ziua învățătorului” din România au coincis cu un eveniment însemnat în viața popoarelor noastre — vizita în Republica Populară Română a delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul N. S. Hrușciov.

Primirea călduroasă, cordială cu care au fost întâmpinați în România solii poporului sovietic este o mărturie a prieteniei de nezdruccinat între U.R.S.S. și R.P.R. Ne bucurăm de faptul că vizita delegației noastre de partid și guvernamentale contribuie la dezvoltarea pe mai departe a prieteniei și colaborării între popoarele noastre frățesti.

Învățătorii și profesorii sovietici doresc din toată inima colegilor și prietenilor români noi succese în educația comunistă a tinerei generații, în construirea socialismului.

Să se întărească și să înflorească prietenia de nezdruccinat între poporul român și poporul sovietic!
Trăiască pacea în întreaga lume!

În numele C.C. al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din învățământ, din școlile superioare și instituțiile științifice din U.R.S.S., Președintele C.C.
IVAN GRIVKOV

BUDAPESTA

Dragi tovarăși,

Cu prilejul „Zilei învățătorului” transmitem calde salutări prietenești tuturor învățătorilor și profesorilor din România frățească.

Noi, pedagogii maghiari, urmărim cu multă atenție munca nobile și plină de

răspundere a prietenilor noștri, pedagogii români, și ne bucurăm din toată inima de rezultatele pe care le dobândesc.

Felicitudinându-vă pentru marea voastră sărbătoare, vă dorim odihnă plăcută în vacanța de vară și muncă rodnică în

noul an școlar. Vă urăm noi și mari succese în îndeplinirea scopului nostru comun — educația socialistă a tinereții, îndeplinirea viitorului comunist.

Prin redacția publicației pedagogice „Köznevelés”

SOFIA

Dragi învățători, prieteni,

Colegiul redacțional al gazetei pedagogice bulgare „Ucitelsko Delo” vă transmite, în numele său și în numele tuturor cadrelor didactice din Bulgaria, un cald salut cu prilejul „Zilei învățătorului”. Vouă, dragi colegi, poporul român v-a încredințat tot ce are mai gingaș, mai tânăr, mai plin de nădejde — copiii. Măinilor voastre, măini de creatori, li s-a încredințat sarcina de a făuri omul nou — constructor, poet, cosmonaut. De voi depinde formarea conștiinței cetățeanului de mâine al României.

Noi urmărim cu bucurie succesele muncii voastre nobile, dezvoltarea învățământului vostru. Poporul muncitor a transformat România analfabetă a ciocoilor într-o țară civilizată, bogată, care dispune astăzi de cadre culte, înarmate cu teoria marxist-leninistă, pregătite să con-

tribue la desăvârșirea construcției socialiste și la construirea comunismului.

Vă dorim succese tot mai mari în formarea specialiștilor pentru industrie, pentru întinsele ogoare românești, pentru știință, în formarea unor oameni capabili să lupte pentru îndeplinirea societății comuniste.

Dragi prieteni!

Fie ca „Ziua învățătorului” să vă însuflească în dobândirea unor realizări noi și tot mai frumoase în numele culturii umane, în numele păcii în întreaga lume.

Trăiască învățătorii și profesorii români!

Trăiască prietenia între cadrele didactice din R. P. Română și R. P. Bulgaria!

Vă felicităm cu prilejul marilor voastre sărbători, dragi tovarăși români!

Colegiul redacțional al gazetei pedagogice „Ucitelsko Delo”

VARȘOVIA

Dragi colegi și prieteni,

Cu ocazia „Zilei învățătorului” vă transmitem din partea cititorilor noștri — învățătorii și profesorii polonezi — urări de noi succese în munca voastră viitoare pentru educarea tinereții, pentru fericirea patriei voastre socialiste.

Vă dorim de asemenea succese și fericire în viața voastră personală.

Redacția gazetei de învățământ „Głos Nauczycielski”

PRAGA

Dragi prieteni,

Cu ocazia „Zilei învățătorului” trimitem tuturor profesorilor, învățătorilor și educatorilor din Republica Populară Română salutări călduroase.

Vă urăm mari succese în munca dumneavoastră pentru îndeplinirea sarcinilor ce vă revin în desăvârșirea construcției socialiste în minunata dumneavoastră țară.

Prin redacția revistei pedagogice „Učitel'ské Noviny”

BERLIN

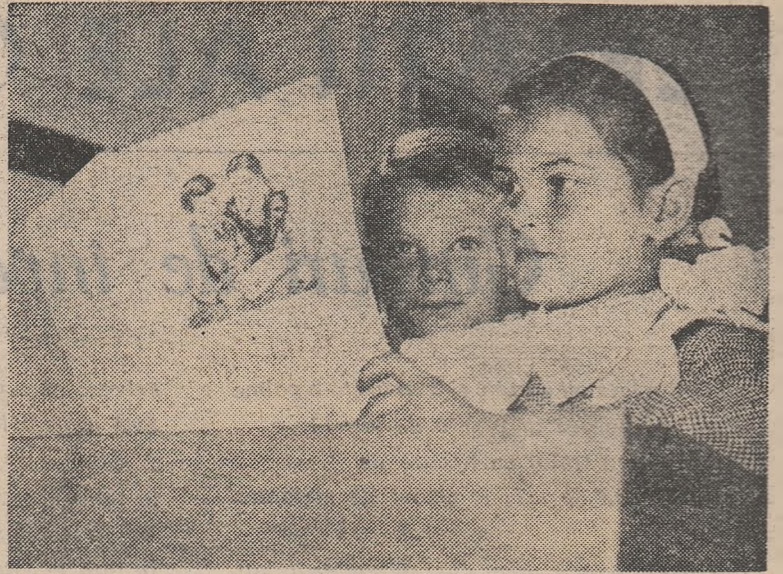
Dragi tovarăși,

De „Ziua învățătorului” transmitem tuturor pedagogilor din R.P.R. un salut cordial și calde felicitări.

Cunoaștem îndeplinirile voastre în munca instructiv-educativă, felul cum realizați legătura strinsă între școală și viață. Ne bucurăm împreună cu voi de succesele pe care le-ați obținut în acest domeniu.

Vă dorim și în viitor mult succes în dezvoltarea învățământului socialist.

Prin redacția publicației de învățământ „Lehrer Zeitung”

Părerii despre învățământul nostru și oamenii lui

În repetate rânduri, în cadrul reuniunilor Biroului internațional de la Geneva m-am întâlnit cu reprezentanți de seamă ai învățământului din România. I-am felicitat pentru lucrările valoroase prezentate de ei în legătură cu problemele de educație a tinereții române, am admirat grija pe care statul dvs. o acordă învățământului de cultură generală și universitar. Vizita făcută aici mi-a dat prilejul să cunosc și la fața locului realizările remarcabile în acest domeniu. În instituțiile de învățământ superior pe care le-am vizitat sunt asigurate condiții din cele mai bune de studiu. Căminele studențești dispun, de asemenea, de tot confortul necesar tinerilor. Mi-am dat seama că ei sunt într-adevăr fericiți de condițiile în care trăiesc.

În ceea ce privește perfecționarea cadrelor, consider că este foarte judicios sistemul aplicat în România ca profesorii să facă un stagiu de trei ani în învățământ, înaintea examenului de definitivare.

Între ministerele învățământului și instituțiile pedagogice din Paris și București se fac schimburi de manuale școlare, programe de studii și reviste de specialitate. Materialele primite din România sunt deosebit de utile cercetătorilor noștri. Un interes deosebit a stîrnit expoziția cărții românești, organizată anul acesta la Institutul pedagogic din Paris.

Vreau să spun că am fost emoționat de felul cum am fost primit în România. Plec cu gândul și cu inima îmbogățite, după ce am petrecut 15 zile într-o țară admirabilă, alături de oameni harnici și primitori, care mi-au dat nenumărate dovezi de sentimente prietenești.

prof. FRANÇOIS CHAGOT
director adjunct al Institutului pedagogic din Paris.

Am fost profund emoționat de experiența pe care am văzut-o la școala medie „Nicolae Bălcescu” din București. Păstrez ca pe cele mai frumoase flori în memoria mea amintirea elevilor și profesorilor acestei școli.

DYMPHNA CUSACK
scriitoare, Australia

Este emoționant pentru o profesoară cubană de a vizita o școală românească în care o tinerețe splendidă se pregătește pentru un viitor mare de fericire și un prezent de securitate și pace.

RENNEE POTTS
Havana, Cuba

Este pentru mine și soția mea o mare plăcere de a consemna excelența impresie ce ne-au făcut-o școlile care demonstrează eforturile ce se depun în formarea viitorilor constructori de mine.

DOMINGO VELASTOS
deputat, Brazilia

Am vizitat școala medie nr. 5 din București care este instalată într-un local mare, luminos și modern. Sunt foarte impresionat de felul în care se muncește în vederea asigurării unui viitor fericit al poporului român.

Prof. RUFFINI
Italia

Am fost fericit de a vizita școala „Mihail Sadoveanu” din București ai cărei profesori și elevi m-au întâmpinat cu atîtă căldură. Am admirat mult metodele de învățământ și participarea elevilor la învățatură și la viața școlii.

LEOPOLD BOISSIER
Președintele Comitetului Internațional de Cruce Roșie

Am vizitat școala „D. Cețemir” din București și am fost plăcut impresionat de gradul de organizare al școlii, de nivelul tehnic și de calitatea lecțiilor. Am fost impresionat de asemenea de felul în care sînt pregătiti elevii. Vă mulțumesc pentru călduroasa primire.

HIRALAL BOSE
New Delhi
India

Am petrecut o foarte plăcută și instructivă dimineață la școala nr. 10 din București. Elevii au arătat mult entuziasm și vioiciune. Profesorii și directorul au fost foarte generoși și ospitalieri. Sper ca în viitor să pot să mă întorc cu unii colegi ai mei, să le împărtășesc din experiența școlii dvs. și din vitalitatea colectivului care lucrează în ea.

dr. HERALD READ
Universitatea din Kent Ohio
S.U.A.

Sînt foarte fericit că am putut vizita o școală românească, în care copiii învață despre cultura mondială în mai multe limbi.

Viața va fi bună cînd copiii din America și din toate țările lumii se vor bucura de un program atît de splendid ca acel din această școală. Felicitări pentru munca dvs. și pentru planurile dvs. de viitor.

ROLLAND ROBERT
San Francisco, California
S.U.A.

Am fi mindri să posedăm o astfel de școală cum este școala „Zoa Kosmodemianskaia” din București și fiii noștri ar fi fericiți să poată profita de o astfel de învățatură în spirit înalt, să poată avea astfel de profesori. Nu vom uita niciodată profesorii din această școală.

MARIANNE MONESTROI
și LUCETTE TRASSIN
Franța